

vergadering **10**
zittingsjaar 2015-2016

Woordelijk Verslag

Plenaire Vergadering

van 25 november 2015

INHOUD

OPENING VAN DE VERGADERING	6
VERONTSCHULDIGINGEN	6
INGEKOMEN DOCUMENTEN EN MEDEDELINGEN	6
ACTUELE VRAAG van Björn Anseeuw aan Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over het inspelen van het drugpreventiebeleid op nieuwe tendenzen inzake middelengebruik, naar aanleiding van de berichtgeving over het gebruik van lachgas als roesmiddel	6
ACTUELE VRAAG van Anke Van dermeersch aan Liesbeth Homans, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding, over de aanpak van geweld tegen vrouwen	
ACTUELE VRAAG van Ann Brusseel aan Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de aanpak van gendergerelateerd geweld	8
ACTUELE VRAAG van Freya Saeys aan Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de onduidelijkheid rond de sluiting van de kinderopvang in Brussel naar aanleiding van de terreurdreiging	13
ACTUELE VRAAG van Joris Poschet aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over de beslissing van het Wereldantidopingagentschap (WADA) om België op de dopingwatchlist te plaatsen	15
ACTUELE VRAAG van Hermes Sanctorum-Vandevoorde aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over het uitblijven van een intra-Belgisch klimaatakkoord	17
ACTUELE VRAAG van Caroline Bastiaens aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over de schorsing van het GRUP 'Afbakening zeehavengebied Antwerpen' door de Raad van State en de gevolgen hiervan voor het dossier Saeftinghedok	
ACTUELE VRAAG van Annick De Ridder aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over de nieuwe schorsing van het GRUP 'Afbakening zeehavengebied Antwerpen' door de Raad van State en de gevolgen voor de havenuitbreiding	20
ACTUELE VRAAG van Karl Vanlouwe aan Geert Bourgeois, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed, over de aanwezigheid en betrokkenheid van de deelstaten bij de vergaderingen van de Nationale Veiligheidsraad in het kader van de terreurdreiging	23
ACTUELE VRAAG van Kathleen Krekels aan Hilde Crevits, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, over de aandacht voor een goede kwaliteitsvolle bewegingsopvoeding en het al dan niet beschikken over een turnleerkracht in het basisonderwijs	
ACTUELE VRAAG van Steve Vandenberghe aan Hilde Crevits, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, over het loskoppelen van de lichamelijke opvoeding in het basisonderwijs van het lestijdenpakket	27

ACTUELE VRAAG van Koen Daniëls aan Hilde Crevits, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, over de plaats van het STEM-kader in de uitrol van het toekomstig secundair onderwijs	31
ACTUELE VRAAG van Caroline Gennez aan Hilde Crevits, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, over de beleidsconclusies uit het OESO-rapport 'Education at a Glance' en de aanpak van schooluitval	34
ACTUELE VRAAG van Martine Fournier aan Ben Weyts, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand, Toerisme en Welzijn, over het gebruik van ANPR-camera's in de strijd tegen criminaliteit en terreur	37
REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	39
ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met het samenwerkingsakkoord van 15 mei 2014 tussen de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap en de Duitstalige Gemeenschap over de toetreding tot het Uitgebreid gedeeltelijk akkoord over sport (EPAS), ingevoerd door de resolutie van de Raad van Europa van 11 mei 2007, zoals gewijzigd op 13 oktober 2010	
– 534 (2015-2016) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	40
Artikelsgewijze bespreking	41
ONTWERP VAN DECREET tot wijziging van diverse decreten, wat betreft de integratie van de beleidsondersteunende opdracht inzake sport in het agentschap Sport Vlaanderen, en tot wijziging van het Antidoping-decreet van 25 mei 2012	
– 545 (2015-2016) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	41
Artikelsgewijze bespreking	46
VOORSTEL VAN DECREET van Lionel Bajart, Miranda Van Eetvelde en Tinne Rombouts houdende wijziging van het decreet van 20 januari 2012 houdende een vernieuwd jeugd- en kinderrechtenbeleid, wat de subsidiëring van politieke jongerenbewegingen betreft	
– 553 (2015-2016) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	46
Artikelsgewijze bespreking	48
VOORSTEL VAN DECREET van Jean-Jacques De Gucht, Marius Meremans en Caroline Bastiaens houdende wijziging van artikel 173 van het Kunstendecreet van 13 december 2013	
– 554 (2015-2016) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	48
Artikelsgewijze bespreking	49
VOORSTEL VAN DECREET van Jean-Jacques De Gucht, Marius Meremans en Caroline Bastiaens houdende wijziging van artikel 85 van het Kunstendecreet van 13 december 2013	
– 555 (2015-2016) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	49
Artikelsgewijze bespreking	49

VOORSTEL VAN DECREET van Jean-Jacques De Gucht, Marius Meremans en Caroline Bastiaens houdende wijziging van het Kunstendecreet van 13 december 2013, wat de voorwaarden van de Algemene Groeps-vrijstellingsverordening betreft – 559 (2015-2016) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	49
Artikelsgewijze bespreking	50
VOORSTEL VAN DECREET van Lionel Bajart, Wilfried Vandaele en Karin Brouwers houdende wijziging van artikel 166/1 en 184/1 van het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie – 560 (2015-2016) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	50
Artikelsgewijze bespreking	50
VOORSTEL VAN DECREET van Lionel Bajart, Wilfried Vandaele en Karin Brouwers houdende wijziging van artikel 134 en 242 van het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie – 561 (2015-2016) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	50
Artikelsgewijze bespreking	51
MEDEDELING VAN DE VOORZITTER	51
ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met het samenwerkingsakkoord van 15 mei 2014 tussen de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap en de Duitstalige Gemeenschap over de toetreding tot het Uitgebreid gedeeltelijk akkoord over sport (EPAS), ingevoerd door de resolutie van de Raad van Europa van 11 mei 2007, zoals gewijzigd op 13 oktober 2010 – 534 (2015-2016) – Nrs. 1 en 2	
Hoofdelijke stemming	52
ONTWERP VAN DECREET tot wijziging van diverse decreten, wat betreft de integratie van de beleidsondersteunende opdracht inzake sport in het agentschap Sport Vlaanderen, en tot wijziging van het Antidoping-decreet van 25 mei 2012 – 545 (2015-2016) – Nrs. 1 en 2	
Hoofdelijke stemming	52
VOORSTEL VAN DECREET van Lionel Bajart, Miranda Van Eetvelde en Tinne Rombouts houdende wijziging van het decreet van 20 januari 2012 houdende een vernieuwd jeugd- en kinderrechtenbeleid, wat de subsidiëring van politieke jongerenbewegingen betreft – 553 (2015-2016) – Nrs. 1 en 2	
Hoofdelijke stemming	52
VOORSTEL VAN DECREET van Jean-Jacques De Gucht, Marius Meremans en Caroline Bastiaens houdende wijziging van artikel 173 van het Kunstendecreet van 13 december 2013 – 554 (2015-2016) – Nrs. 1 en 2	
Hoofdelijke stemming	53
VOORSTEL VAN DECREET van Jean-Jacques De Gucht, Marius Meremans en Caroline Bastiaens houdende wijziging van artikel 85 van het Kunstendecreet van 13 december 2013 – 555 (2015-2016) – Nrs. 1 en 2	
Hoofdelijke stemming	53

VOORSTEL VAN DECREET van Jean-Jacques De Gucht, Marius Meremans en Caroline Bastiaens houdende wijziging van het Kunstendecreet van 13 december 2013, wat de voorwaarden van de Algemene Groeps-vrijstellingsverordening betreft – 559 (2015-2016) – Nrs. 1 en 2 Hoofdelijke stemming	54
VOORSTEL VAN DECREET van Lionel Bajart, Wilfried Vandaele en Karin Brouwers houdende wijziging van artikel 166/1 en 184/1 van het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie – 560 (2015-2016) – Nrs. 1 en 2 Hoofdelijke stemming	54
VOORSTEL VAN DECREET van Lionel Bajart, Wilfried Vandaele en Karin Brouwers houdende wijziging van artikel 134 en 242 van het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie – 561 (2015-2016) – Nrs. 1 en 2 Hoofdelijke stemming	54
REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	55
BIJLAGEN	
Aanwezigheden	58
Individuele stemmingen Vlaamse Volksvertegenwoordigers	58

OPENING VAN DE VERGADERING

Voorzitter: de heer Jan Peumans

– De vergadering wordt geopend om 14.04 uur.

De voorzitter: Dames en heren, de vergadering is geopend.

VERONTSCHULDIGINGEN

De voorzitter: Ik deel aan de vergadering mee dat er verontschuldiging zijn ingekomen van de volgende leden:

Lionel Bajart, Guy D'haeseleer, Michèle Hostekint, Lies Jans: gezondheidsredenen.

INGEKOMEN DOCUMENTEN EN MEDEDELINGEN

De voorzitter: Dames en heren, de lijst met de ingekomen documenten en mededelingen werd op de banken rondgedeeld. (*Parl.St.* VI.Parl. 2015-16, nr. 60/8)

ACTUELE VRAAG van Björn Anseeuw aan Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over het inspelen van het drugpreventiebeleid op nieuwe tendenzen inzake middelengebruik, naar aanleiding van de berichtgeving over het gebruik van lachgas als roesmiddel

De voorzitter: De heer Anseeuw heeft het woord.

Björn Anseeuw (N-VA): Minister, gisteren stonden de kranten er vol van: lachgas is niet echt om te lachen. We hebben dat allemaal kunnen zien. Blijkbaar gebruiken steeds meer jongeren, vooral in het Antwerpse, lachgas, dat bedoeld is voor het op druk houden van slagroom, als middel om in een korte roes te komen. Een bijkomend risico op korte termijn is dat je hierdoor in een comateuze toestand kunt geraken, maar op lange termijn kan het gebruik van lachgas neurologische schade veroorzaken. Dat is vrij vervelend.

Gisteren konden we via de media vernemen dat een aantal hulpverleners aan de alarmbel trokken. Ze deden twee vaststellingen. Ze gaan ervan uit dat in hun regio lachgas vaker en meer wordt gebruikt dan cannabis. Dat wil wel wat zeggen. Ze moeten ook ootmoedig toegeven dat een aantal actuele preventiestrategieën tekortschieten om die vernieuwde hype van het lachgas het hoofd te bieden. Typisch voor lachgas is dat het legaal is en bijzonder gemakkelijk te verkrijgen. Het is bovendien spotgoedkoop en vrij gemakkelijk te gebruiken.

Minister, ik kom tot mijn vraag met betrekking tot de preventiestrategieën. Op welke manier wilt u werk maken van een Vlaams preventief drugbeleid dat wel adequaat kan inspelen op die steeds wisselende omstandigheden, nieuwe producten en nieuwe hypes die opkomen?

De voorzitter: Minister Vandeurzen heeft het woord.

Minister Jo Vandeurzen: De cijfers waarover we beschikken, leren ons dat ongeveer twee procent van de jongeren in het jaar voor de bevraging bezig is geweest met vluchtige snuifmiddelen. Dat wordt dus ingeschat als een reële situatie, maar op dit ogenblik niet als een algemeen fenomeen. Het klopt dat het gaat over bestaande producten, die niet verboden zijn en waarvan de distributie niet gereguleerd is. We moeten daar dus eerst een algemene strategie en daarna ook een specifieke product gerelateerde strategie kunnen voor opbouwen, zonder aan de andere kant een te grote ruchtbaarheid te geven aan het product. Dat is een dilemma waar we voortdurend mee te maken hebben. Hoe meer je

daarmee bezig bent en daarover ook in de media wordt gesproken, hoe groter het risico dat meer jongeren dat oppikken.

U weet dat er in het Vlaams Parlement enkele weken geleden een bijeenkomst is geweest van de sector drughulpverlening. Dat gebeurde naar aanleiding van de vraag hoe Vlaanderen het beleid moet invullen voor de nieuwe onderdelen van de drughulpverlening, waarvoor het voortaan ook bevoegd is. Als je dat beleid van onderuit wilt opbouwen met een visie, blijkt al heel duidelijk dat een strikte scheiding tussen preventie en hulpverlening niet te maken is. Uit een document dat daar besproken is, komt ook duidelijk de overtuiging naar voren dat er in de toekomst een breder beleid moet worden gevoerd dan een beleid dat enkel gericht is op de bestaande, klassieke, legale en illegale drugs. Het gaat dan ook over gedragsverslaving en uiteraard ook over dit soort fenomenen.

In de aanloop naar de nieuwe gezondheidsconferentie van eind 2016, waarin de levensstijl aan de orde is, wordt onder meer aandacht besteed aan de gezondheidsdoelstelling middelengebruik, voeding en beweging. We zullen een bredere strategie moeten ontwikkelen in plaats van een strategie die enkel op specifieke producten is gericht. De realiteit is inderdaad dat je in een samenleving altijd wellicht een aantal dingen kunt vinden die risico's op verslaving met zich meebrengen. Dat moeten we daarin meenemen. Wat nu specifiek aan de orde moet zijn, is de productanalyse. Er moet een stuk epidemiologie worden opgebouwd: hoe moeten we dat gebruik inschatten? De mediaberichten suggereren dat het geografisch of territoriaal te lokaliseren is.

Dan moet worden gekeken of men er met algemene preventieve maatregelen en boodschappen voldoende kan op antwoorden, dan wel of er specifieke zaken nodig zijn. Dat is ook de opbouw die we gaan hanteren. Als er meer nodig zou zijn, dan zijn er federale maatregelen vereist. Er is me verteld dat er ooit een federale werkgroep is samengesteld om het fenomeen te bestuderen en na te gaan of men misschien regelgevend moet optreden. Onze benadering is te proberen het drugpreventiebeleid ruimer te maken met het oog op de gezondheidsconferentie. Laat ons ook kijken naar de ernst en de omvang van het fenomeen op het terrein en nagaan of er algemene boodschappen, dan wel met specifieke boodschappen nodig zijn.

Björn Anseeuw (N-VA): Minister, u begon uw antwoord met te zeggen dat we het fenomeen toch een beetje moeten plaatsen, want dat het bij een bevraging over 2 procent bleek te gaan. We mogen toch niet de indruk wekken dat we hier licht overgaan. De VAD heeft vandaag gezegd dat dit fenomeen, voor mensen die echt op zoek zijn naar een roes, ook een opstap is naar andere middelen. De gevolgen voor degenen die beginnen te experimenteren met lachgas zijn vaak niet min.

Minister, wat ik mis in uw antwoord is een pijnpunt dat we hier al eerder hebben aangekaart en waar u zich schoorvoetend hebt toe geëngageerd om er iets aan te doen. We kunnen het hebben over een preventieve brede strategie, maar het is nog altijd moeilijk om uit te maken wat werkt en wat niet werkt. U hebt zich geëngageerd werk te maken van indicatoren aan de hand waarvan een strategie op haar merites kan worden beoordeeld. Hoever staat het daarmee?

De voorzitter: De heer Bertels heeft het woord.

Jan Bertels (sp.a): Ik ben eveneens van oordeel dat we de vaststellingen op het terrein niet negeren. Belangrijke actoren in het preventief beleid geven signalen, die moeten we oppikken en er iets mee doen. We moeten niet wachten op de gezondheidsconferentie. Minister, u bent bevoegd voor preventief gezondheidsbeleid, dus u kunt nu iets doen. Vandaar mijn concrete vraag: pak de signalen vast en neem ad hoc preventieve en/of sensibiliseringmaatregelen; wacht niet tot wanneer er een algemene strategie wordt bepaald in een gezondheidsconferentie die er nog moet komen.

Minister Jo Vandeurzen: Als er zich een fenomeen voordoet en er zijn signalen dat het verontrustend is, dan moet er natuurlijk worden ingegrepen. Laat ons eerst het fenomeen plaatsen en luisteren naar degenen die de signalen uitzenden en kijken of er inderdaad een specifieke maatregel of een preventie-initiatief moet worden genomen.

We gaan toch een algemeen kader moeten creëren om dit soort realiteiten van antwoord te kunnen dienen. Het is moeilijk een boodschap te geven die tot de juiste doelgroepen doordringt telkens als er zich een nieuw fenomeen voordoet. Er moet een consistente aanpak komen. Ik ben het volkomen eens met de heer Anseeuw, indicatoren zijn heel pertinent. We spreken af met de sector dat we tegen eind 2016 een wetenschappelijk onderbouwde conferentie houden. We zullen een instrumentarium ontwikkelen en de reeds genomen maatregelen en acties uit het vorige actieplan evalueren. Op die manier wordt een tijdspad gevolgd. Dat is ook logisch, er moeten mensen voor worden ingezet en de samenspraak moet worden georganiseerd. Wat mij betreft is dat niet met elkaar in tegenstrijd.

Laat ons toch heel duidelijk zijn, er is al heel wat informatie op de website van de VAD te vinden. Maar we kunnen ons ook niet overleveren aan de waan van de dag: nu is het lachgas, op een ander moment zal het een ander product zijn. Dat is de realiteit van onze samenleving en daar is een ruimer beleid voor nodig. Er komt een moment om dit te ijken en desnoods bij te sturen en te onderbouwen. Wat het concrete geval betreft, laat ons met de actoren kijken naar de ernst van het fenomeen en nagaan of er zich lokaal een aantal initiatieven opdringen.

Björn Anseeuw (N-VA): Minister, dank u voor uw antwoord. Ik volg u als u zegt dat we werk moeten maken van een onderbouwd preventiebeleid. Ik volg collega Bertels niet wanneer hij tot ad hoc-maatregelen oproept, specifiek voor dit product. De waan van de dag? Wel, de waan van de dag moet ik altijd wel aangrijpen om dit nog eens onder de aandacht te brengen, want u hebt vandaag opnieuw niet geantwoord op een eenvoudige vraag, namelijk: wat is de stand van zaken in de ontwikkeling van die indicatoren? Daarmee wil ik niet zeggen dat ik me niet inschrijf in de timing, namelijk eind 2016, maar u had al een tipje van de sluier kunnen oplichten, op zijn minst over de manier van werken en dat soort zaken. Voor mij is het erg belangrijk dat we ook dit ernstig nemen, ook al noemt u dat de waan van de dag. Het gaat immers om de zorg van heel veel jongeren in onze samenleving, jongeren die heel veel talenten hebben. Die talenten mogen we echt niet laten verloren gaan, want het zijn die talenten die ook onze toekomst uitmaken. Vandaar mijn bezorgdheid en vandaar mijn vraag.

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

ACTUELE VRAAG van Anke Van dermeersch aan Liesbeth Homans, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding, over de aanpak van geweld tegen vrouwen

ACTUELE VRAAG van Ann Brusseel aan Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de aanpak van gendergerelateerd geweld

De voorzitter: Het antwoord wordt gegeven door minister Vandeurzen.

Mevrouw Van dermeersch heeft het woord.

Anke Van dermeersch (Vlaams Belang): Dank u, minister Vandeurzen om te willen antwoorden, want het is verontrustend. Vandaag zijn we 25 november. Die dag is door de Verenigde Naties uitgeroepen tot de internationale dag van de

uitbanning van geweld tegen vrouwen omdat het geweld tegen vrouwen in onze samenleving, zowel in ons land als wereldwijd, dramatisch blijft toenemen. Deze dag is dus een dag waarop de Verenigde Naties politici, zoals ik en zoals u hier allen aanwezig, en overheden, zoals u vertegenwoordigt, minister Vandeurzen, oproept om actie te ondernemen om de problematiek te bespreken. Ondanks het feit dat dat in het verleden al gebeurde, blijven de cijfers dramatisch. 25 procent van de jonge meisjes vanaf 15 jaar lopen in ons land het risico om slachtoffer te worden van fysiek of psychisch geweld of van partnergeweld in een relatie. Precies vandaag, op 25 november, op de internationale dag tegen geweld op vrouwen, komt Flair uit met dit op de cover. *(Anke Van dermeersch toont de cover van het tijdschrift waarop een moslima met hoofddoek is afgebeeld.)*

Ik vind dit onwaarschijnlijk. Het is echt tekenend voor wat er met deze samenleving aan de hand is. Ik vraag dan ook: wat zijn uw plannen om te zorgen dat het geweld tegen vrouwen stopt? Immers, de islamisering van onze samenleving zorgt ervoor dat vrouwen minderwaardig, met minder respect, worden behandeld. De hoofddoek is het symbool bij uitstek van de onderdrukking van de vrouw door de islam. Natuurlijk hangt daar ook mee samen, dat, als er geen respect is, de stap naar geweld groter wordt. De cijfers liegen er niet om. Sinds de emigratie-invasie en de islamisering die in toenemende mate hier in Vlaanderen gebeurt, zien we dat de cijfers voor partnergeweld stijgen. Mijn vraag is dan ook: wat gaat u daaraan doen?

De voorzitter: Mevrouw Brusseel heeft het woord.

Ann Brusseel (Open Vld): Voorzitter, geachte minister, geachte collega's, vandaag is het inderdaad de internationale dag waarop we, op alle fronten in de politiek en in de samenleving, moeten denken aan en strijden tegen geweld op vrouwen. Daarom kom ik u ook nog eens herinneren aan dit thema, waarover ik al vragen heb gesteld, minister. Het is voor mij immers een drijfveer om aan politiek te doen. Ik krijg vaak mails van vrouwen – ook soms van mannen, maar veelal van vrouwen – die het slachtoffer geworden zijn van partnergeweld of van geweld omdat ze vrouw zijn. Die mails raken mij ontzettend diep, minister. Eigenlijk zouden we er dagelijks moeten mee bezig zijn, tot dat soort kwaal is uitgeroeid. Het treft niet enkel vrouwen, het treft hele gezinnen, het treft kinderen in hun ontwikkeling, met enorme consequenties.

Daarom was ik tevreden om te zien dat er deze week een nieuw nationaal actieplan tegen gendergerelateerd geweld was goedgekeurd. Ik was ook tevreden om te zien dat alle beleidsniveaus in ons land daaraan meewerken en dat dit gebeurt, zoals ik meen te mogen vaststellen, in een constructieve sfeer. Minister, we zitten met een prangend probleem. Denk aan 162 doden in 2013: 162 vrouwen lieten het leven door geweld van hun partner. Slechts een klein percentage daarvan deed aangifte van het jarenlange geweld.

Daarom, minister, wil ik u vragen wat u in Vlaanderen zult ondernemen vanuit uw functie als coördinator en vanuit uw eigen bevoegdheid om hieraan tegemoet te komen.

De voorzitter: Minister Vandeurzen heeft het woord.

Minister Jo Vandeurzen: Dit is inderdaad een belangrijk thema. Ik kan bevestigen dat ook minister Homans, vanuit haar specifieke bevoegdheid, ernstig met deze problematiek bezig is. We hebben inderdaad actief meegewerkt aan de samenstelling van het vijfde nationaal actieplan inzake gendergeweld. Dit is misschien niet de plaats om dat actieplan uitvoerig uit de doeken te doen. Er bestaan ook heel wat prioriteiten, en seksueel geweld is zeker een van de nieuwe dimensies die zijn toegevoegd aan het actieplan, dat 235 specifieke acties bevat. We gaan inderdaad ook vanuit het Vlaams beleid, en specifiek ook vanuit Welzijn, Volksgezondheid en Gezinsbeleid een aantal van die acties mee invullen.

Ik geef enkele voorbeelden, zonder de ambitie te hebben volledig te zijn over een aantal zaken die, wat ons betreft, op de agenda komen. Er zijn een aantal zaken waarvan de voorbereiding trouwens ook al wat is opgeschoten. Ik geef een voorbeeld dat u misschien welbekend is: het meldnummer 1712, dat ondertussen ook een laagdrempelig instrument is voor mensen die vragen hebben over of geconfronteerd worden met de aantasting van de integriteit van personen. We zullen dat de komende maanden ook echt kindvriendelijk maken, laagdrempeliger wanneer het gaat over de mogelijkheid voor kinderen om ernaar te bellen, te chatten of er contact mee te hebben, om zo signalen over wat zich in de huiskamer aan geweld afspeelt, te kunnen melden of daarover hun pijn en hun zorgen te kunnen delen. Vandaaruit kunnen we uiteraard ook kijken hoe we de opvolging zullen organiseren.

Ik geef een tweede voorbeeld, dat ook een plaats krijgt in dat plan. Sensoa heeft, precies voor mensen die weinig geletterd zijn, mensen die misschien al die brochures niet helemaal begrijpen of er weinig toegang toe hebben, een heel laagdrempelige campagne opgezet rond seksualiteit, waarin ook grote aandacht gaat naar de positie van slachtoffers van seksueel geweld. Er is een heel belangrijke website, zanzu.be, met heel wat inzichten en mogelijkheden, zeer laagdrempelig, specifiek om aandacht te hebben voor mensen die vanuit een bijzondere kwetsbaarheid geconfronteerd worden met seksueel geweld.

Ik geef een derde en laatste voorbeeld in het beleidsdomein, uiteraard ook door het feit dat de justitiehuisen daarin nu een plaats gekregen hebben. We gaan de 'family justice centers', het concept van een heel intense samenwerking tussen justitie en de welzijnssector in Vlaanderen, stilaan verder ontwikkelen, om zo te proberen situaties van intrafamiliaal geweld van zeer nabij te kunnen volgen. Dat moet een samenwerking worden tussen de vertrouwenscentra, de ondersteuningscentra en jeugdhulp en de andere betrokken partijen. We hebben al een aantal plaatsen in Vlaanderen waar we daarmee goede ervaring hebben. We kunnen dat, eerlijk gezegd, niet van vandaag op morgen realiseren, maar het is in ieder geval opgenomen in de beleidsnota en de beleidsbrief. We zijn er ten eerste mee aan de slag, eens te meer omdat we door de nieuwe taakstelling van de provincie ook moeten zorgen dat de middelen die de provincies daarin hebben geïnvesteerd, gecontinueerd kunnen worden. Die nauwe samenwerking, kort op de bal, vanuit Justitie, Openbaar Ministerie, eventueel de Zetel, de welzijnssector, is een concept waarvan we denken dat we de realiteit van het intrafamiliaal geweld echt kunnen aanpakken, en dat zal ook op basis van het nationaal actieplan gendergeweld verder worden uitgewerkt.

Anke Van dermeersch (Vlaams Belang): Bedankt minister, omdat u het antwoord van minister Homans geeft. Ik ben trouwens blij dat u het antwoord geeft, want u hebt er vanuit uw bevoegdheden zelf ook mee te maken. U verwees al naar het ministerie van Justitie dat daar ook mee in aanraking komt. Men moet natuurlijk het ruimere geheel zien.

Ik ben blij dat er inderdaad actieplannen gemaakt worden, het vijfde nu al. Het is jammer dat het nu al het vijfde moet zijn, want er is inderdaad nog veel intrafamiliaal geweld en geweld tegen vrouwen in de samenleving. Er moet actie komen.

Minister, ik zou u dan ook willen oproepen om te laten zien dat u mans bent, dat u vrouwen steunt en dat u ook in actie komt, zelfs met uw departement, om dat intrafamiliaal geweld uit de wereld te helpen. Het is immers een schande dat het heden ten dage nog bestaat.

Ann Brusseel (Open Vld): Minister, u hebt in antwoord op een vorige vraag al gesproken over het meldpunt 1712 en het kindvriendelijker maken van dat meldpunt. Dat is essentieel. Ik ben daar zeer tevreden over.

Er is inderdaad verdere samenwerking nodig tussen Justitie en Welzijn. Ik hoop dat er eerder vandaag dan morgen werk van gemaakt wordt, ook al is de context moeilijk.

Beeld u maar eens in dat u slachtoffer bent, dat u op de vlucht bent met uw kind en u zich nooit meer veilig voelt. U bent dagelijks bang voor de veiligheid van uw kind. Op zo'n moment kan en mag ik u niet antwoorden dat we budgettair krap zitten. Dat kan ik niet antwoorden op de mail die ik ontving van een slachtoffer.

Voorts wil ik u nog aanspreken over de sensibiliseringscampagnes, minister. Ze zijn gericht naar één leeftijdsgroep, terwijl familiaal geweld zowel bij jonge als bij oudere vrouwen voorkomt. Werken voor de groep rond 25 jaar zal niet voldoende zijn. Zult u inzake sensibilisering rekening houden met meerdere leeftijdsgroepen?

De voorzitter: Mevrouw Jans heeft het woord.

Vera Jans (CD&V): Het is van gisteren geleden dat we in de commissie Welzijn over een verwant onderwerp spraken, namelijk de relatieondersteuning. Minister, u gaf aan dat u het brede aanbod aan relatieondersteuning in kaart zult brengen en daar meer op zult inzetten. Ik hoor mijn collega's pleiten voor een bredere aanpak, ik wil dat hier nog eens beklemtonen: ik denk dat we ook op het vlak van preventie en sensibilisering inzake relatieondersteuning echt wel het verschil kunnen maken. Ik hoop dat we daar vanuit Welzijn mee op zullen inzetten.

De voorzitter: Mevrouw Van den Bossche heeft het woord.

Freya Van den Bossche (sp-a): Minister, u gaat voor een doelgerichte campagne, maar één doelgroep loopt een bijzonder groot risico op geweld in België, zo wijst een onderzoek uit, en dat zijn vrouwen met een beperking. Meer dan vier op tien vrouwen met een beperking worden door hun partner fysiek of seksueel misbruikt. Bijna zes op de tien van die vrouwen worden door hun partner psychisch mishandeld. Dat zijn schokkende cijfers. Ziet u hen niet als een belangrijke doelgroep om te handelen? Wat gaat u doen om daar iets aan te veranderen?

De voorzitter: Mevrouw Van den Brandt heeft het woord.

Elke Van den Brandt (Groen): Als 35 procent van de vrouwen in contact komt met een vorm van geweld, dan moeten we dat serieus nemen. Ik denk dat iedereen dat hier ook doet.

Het is goed dat we een nationaal actieplan hebben. Het moet snel en goed worden uitgevoerd. We moeten daarbij heel veel aandacht hebben voor de detectie. 9 op de 10 vrouwen doen geen aangifte bij de politie. Als vrouwen dat wel doen, is het vaak pas na 35 incidenten. Dat moet dan het topje van de ijsberg zijn. Er moet iets gebeuren.

Het is jammer dat dit uit het nationaal veiligheidsplan geschrapt is. We hebben een goed nationaal plan voor geweld op vrouwen. Dat is belangrijk, we moeten dat uitvoeren. Ik wil erop aandringen, minister, dat u uw bezorgdheid over de schrapping uit het veiligheidsplan overmaakt aan de federale overheid.

De voorzitter: De heer Anseeuw heeft het woord.

Björn Anseeuw (N-VA): In januari hebben we hier al eens over gesproken naar aanleiding van een actuele vraag. Ik heb u toen opgeroepen, minister, om werk te maken van een structurele samenwerking tussen de hulpverlening en Justitie, en vooral de politiediensten, zij zijn vaak het eerste aanspreekpunt voor de slachtoffers. Het duurt sowieso al een tijdje eer intrafamiliaal geweld aan de

oppervlakte komt. Er is geen tijd te verliezen. Minister, u zegt dat in de beleidsbrief staat dat u ermee bezig bent, maar dat het nog wel een tijd zal duren.

Wat is de stand van zaken? We zijn bijna een jaar verder. Welke timing staat er voorop? Er is geen tijd te verliezen.

Minister Jo Vandeurzen: Er is uiteraard doorgewerkt. Voor alle duidelijkheid: dankzij die vorige actieplannen bestaat er natuurlijk al heel wat. We moeten de relaties en de samenwerking tussen de hulpverlening en Justitie niet heruitvinden naar aanleiding van het vijfde actieplan. Er zijn omzendbrieven en circulaire instructies, ook aan de politionele diensten die de samenwerking op het terrein gestalte geven.

Er zijn een aantal aanleidingen die dat mogelijk maken: de overkomst van de justitiehuisen, de taakstelling voor de provincies die wijzigt. Dat zijn belangrijke elementen die toelaten te bekijken hoe we dat vanuit de integrale jeugdhulp beter kunnen organiseren. Mijnheer Anseeuw, uiteraard is er ondertussen al een hele weg afgelegd. Er zijn afspraken gemaakt over wat we doen met risicotaxatie, over wat we doen met casusoverleg, over hoe we omgaan met casuscoördinatie, over hoe we de best practices kunnen omzetten in een over heel Vlaanderen uit te rollen methode. We hebben de vertrouwenscentra gecontacteerd en hen ertoe aangezet de samenwerking beter te organiseren, efficiëntiewinsten te boeken, kennis te delen, maar ook om in hun regio voldoende af te stemmen met het Ondersteuningscentrum Jeugdzorg. We proberen dus stelselmatig een aantal bouwstenen om te zetten in concrete realiteit. De taakstelling van de justitiehuisen zal een nieuwe bouwsteen zijn die we daaraan moeten toevoegen.

Ik denk dat het waar is dat ik hier al eens heb gestaan met betrekking tot de vraag wat je doet met mensen met mentale beperkingen die slachtoffer van seksueel geweld zijn. Mevrouw Van den Bossche, ik heb toen inderdaad bevestigd dat dit ook in het nationaal plan een bijzondere prioriteit zou zijn, en dat Vlaanderen daar ook totaal achter zal staan. Ik heb toen, denk ik, een aantal concrete elementen opgenoemd met betrekking tot dat thema. Ik heb er vandaag een herhaald, namelijk de aandacht voor heel toegankelijke communicatie, waarbij ook die mensen een inzicht krijgen in wat ze kunnen doen als slachtoffer, in hoe ze daarop kunnen reageren. Sensoa heeft dat ondertussen operationeel gemaakt. Ik denk dat we toen ook hebben aangekondigd dat er ook een soort wetenschappelijke analyse zou komen, zoals in andere landen, om te bekijken over welke competenties men moet beschikken om mensen te begeleiden die een klacht indienen, om dat beter te organiseren. Ik kan dus alleen maar bevestigen dat dit ook daadwerkelijk in het plan staat en dat Vlaanderen een deel van die taken op zich zal nemen.

Met betrekking tot zaken zoals relatievorming, -bemiddeling, -herstel en -bekwaamheid zijn de inventarissen ondertussen uiteraard gemaakt. Een van de punten waarmee we nu aan de slag gaan, is het bekijken hoe men die bestaande mogelijkheden beter kan inschakelen in het geval van een conflict, waarvan kinderen toch vaak de dupe zijn en waarbij er in een aantal situaties wellicht ook sprake is van intrafamiliaal geweld. Hoe kunnen we dat aanbod beter inschakelen, ook in de justitiële keten? Dat is een van de thema's waarover we nu met een aantal centra algemeen welzijnswerk (CAW's) aan tafel zitten, om te bekijken hoe die aansluiting beter kan verlopen. Dat past toch ook enigszins in die trend van een inzicht dat de justitie – het parket, maar ook de zetelende magistratuur – en de hulpverlening, de welzijnssector eigenlijk beter met elkaar die ketenaanpak zouden moeten kunnen organiseren.

Anke Van dermeersch (Vlaams Belang): Minister, dat zijn allemaal mooie woorden die u uitspreekt. Het zijn mooie plannen. Ik hoop dat er geen zesde nationaal actieplan meer nodig zal zijn, dat de cijfers nu met al uw plannen dusdanig drastisch zullen dalen, dat u die ook uitvoert, zodat dit tot nul zal

worden herleid, zodat geweld op vrouwen onbestaande zal zijn. Ik wil immers niet nog eens met een dergelijk document hierheen moeten komen, met daarin 'Hoe schmink ik een blauw oog weg?' of 'Hoe maak ik een molotovcocktail?'. Niemand wil dat uiteindelijk. Daarom, doe iets, neem actie. Mooie woorden moeten worden omgezet in goede plannen en acties.

Ann Brusseel (Open Vld): Minister, ik dank u voor de toelichting bij de plannen. Onze fractie zal die zeer nauwkeurig volgen en we zullen blijven pleiten voor degelijke sensibilisatie. Het volgende moet me van het hart. We hebben een tijd geleden gediscussieerd over het gebruik in een campagne van het woord 'slet', omdat dat z gezegd binnen een bepaalde leeftijdsgroep een normaal woord is. Ik was een van de weinigen die dat een aberrant woordgebruik vond. Vrouwen aanspreken met 'slet' is voor mij niet normaal. Vrouwen op straat aanspreken en seksuele toespelingen maken, grensoverschrijdend gedrag, seksuele intimidatie, dat is voor mij niet normaal. Er past meer daadkracht bij, in dit parlement en in andere parlementen. Vorig jaar hebben we met een aantal collega's in de Senaat een lijvig rapport opgesteld over dit thema, naar aanleiding van de Wereld-vrouwenconferentie. We kwamen tot de pijnlijke vaststelling dat geweld in ons land piekt. Het is absoluut ontoelaatbaar dat wij aan meer dan tachtig aanbevelingen kwamen om dit probleem aan te pakken. Minister, we moeten ermee aan de slag. Zoals ik daarnet al zei: geweld op vrouwen moet men aanpakken, liever vandaag dan morgen en zonder compromissen. *(Applaus bij Open Vld)*

De voorzitter: De actuele vragen zijn afgehandeld.

ACTUELE VRAAG van Freya Saeys aan Jo Vandeuren, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de onduidelijkheid rond de sluiting van de kinderopvang in Brussel naar aanleiding van de terreurdreiging

De voorzitter: Mevrouw Saeys heeft het woord.

Freya Saeys (Open Vld): Minister, begin deze week werden we geconfronteerd met uitzonderlijke situaties in Brussel, doordat het dreigingsniveau werd verhoogd naar niveau vier. Dat vereiste een snelle beslissing over het al dan niet open blijven van de kinderopvanginitiatieven. Maandag en dinsdag werd door Kind en Gezin aan de mensen die een groepsopvang inrichten, gevraagd of ze hun opvanginitiatieven zouden willen sluiten. Aan de organisatoren van gezinsopvang werd dat niet gevraagd, aan hen werd de vrije keuze gelaten.

Ik vind dat verschil een beetje verrassend. Ik kan mij ook inbeelden dat het bij de ouders tot een zekere verwarring moet hebben geleid. De organisatoren van de gezinsopvang moeten het ook zeer moeilijk hebben gehad om die beslissing te nemen, aangezien zij niet over alle informatie beschikten over de terreurdreiging. Het zou beter geweest zijn, indien er een eenduidige maatregel was gevraagd. Wat is de reden waarom er verschillende instructies zijn gegeven?

De voorzitter: Minister Vandeuren heeft het woord.

Minister Jo Vandeuren: Collega, het is duidelijk dat de zaken elkaar zondag in sneltempo hebben opgevolgd. Oorspronkelijk was de inschatting dat er ten aanzien van het onderwijs en de kinderopvang geen vraag tot sluiting zou worden gesteld, maar daarna is op basis van de informatie van het Orgaan voor de Coördinatie en de Analyse van de Dreiging (OCAD) en de beslissing van de Nationale Veiligheidsraad duidelijk geworden dat het niveau werd opgetrokken tot niveau vier. Toen heeft het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest beslist dat de crèches in Brussel niet zouden opengaan. Dat betekende dat een afstemming vanuit Kind en Gezin met Onderwijs en met de Franstalige tegenhanger van Kind en Gezin, het Office de la Naissance et de l'Enfance (ONE), snel moest leiden tot

een goede, eenduidige en consequente communicatie, zeker als je keek naar de beslissing en de consequenties voor de scholen, waar toch ook vaak een kinderopvang aan verbonden is. Dat heeft geleid tot de beslissing zoals u ze net in herinnering hebt gebracht.

Waarom heeft men zich gericht op de groepsopvang en niet op de gezinsopvang? De evidente reden daarvoor was dat de risicoanalyse aangaf dat je moest kijken naar die situaties waar een concentratie van mensen was en die bovendien vlot toegankelijk waren. De kinderopvang in Vlaanderen heeft al wat regels en maatregelen met betrekking tot toegangsbeveiliging. Daar kun je dus niet zomaar binnenlopen.

Dat is dus de reden waarom groepsopvang, en grote groepsopvang in het bijzonder, wel in het vizier kwam, en kleinschalige initiatieven niet. Het is op basis van die risico-inschatting, die niet door ons gebeurt, maar op basis van de analyse van experts, dat beslist is om de vraag om niet open te gaan te richten tot de grote groepsopvanginitiatieven in het Brusselse.

Er is dan met die initiatieven contact opgenomen, er is gevraagd dat de ouders verwittigd zouden worden en men heeft hen verzekerd dat ze daar geen financiële schade van zouden ondervinden. Via Kind en Gezin zijn ook een aantal informaties verstrekt om hen ook toe te laten om desnoods contact op te nemen met de politie uit de zone. Uiteraard is aan de politie ook een lijst bezorgd van de betrokken kinderdagverblijven.

We hebben dus getracht om in die beperkte tijd de zaken toch zo goed mogelijk te ondersteunen en om, vanuit het belang van de ouders, ervoor te zorgen dat zij ook voldoende geïnformeerd zouden worden.

Freya Saeys (Open Vld): Bedankt, minister. Aan de organisatoren van gezinsopvang werd dus de vrije keuze gelaten. Mocht ik organisator van een gezinsopvang zijn, ik zou het heel moeilijk vinden om die keuze te maken, omdat ik uiteindelijk een belangrijke verantwoordelijkheid heb over de kinderen en ten aanzien van de ouders. Het is een rationele beslissing, maar wij moeten ook rekening houden met de psychologische impact ervan. Kinderen zijn uiteraard nog altijd ons belangrijkste goed. Daarom was het belangrijk om een eenduidige maatregel te nemen.

Mijn bijkomende vraag is of u vandaag bepaalde maatregelen voor beveiliging hebt verstuurd naar de kinderopvanginitiatieven.

De voorzitter: Mevrouw Van den Brandt heeft het woord.

Elke Van den Brandt (Groen): Sinds zaterdagochtend zijn Brussel en het leven in Brussel een beetje bevroren. Nu wordt er langzaam ontdooit. De crèches, de scholen en de metro zijn opnieuw geopend. Het leven is langzaam weer op gang aan het komen. Veel ouders van kinderen in crèches en scholen zitten met de grote vraag wat nu het verschil is tussen dinsdag en woensdag. Die vraag houdt veel mensen de afgelopen 24 uur bezig. Er is een antwoord op die vraag: crèches en scholen zijn op zich geen doelwit geweest. Het paste in de algemene veiligheidsmaatregelen. Maar dat belet niet dat heel veel ouders met veel emoties en twijfels zitten.

Over de scholen was er inderdaad snel een duidelijke communicatie. Met betrekking tot de crèches was er niet alleen de keuze. Er waren ook verschillende mensen die spraken in de Franse Gemeenschap, het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest, de Vlaamse Gemeenschap, en die hadden verschillende boodschappen. Dat veroorzaakte heel wat verwarring.

Minister, u hebt uitgelegd hoe dat komt en welke veiligheidsmaatregelen u hebt getroffen. Maar op welke manier hebt u de crèches begeleid om om te gaan met de vele vragen en twijfels van ouders, en ook met hun angst om hun kinderen

naar de crèche te brengen? Hoe hebt u er op dat punt voor gezorgd dat het ontdooien van Brussel vorm kan krijgen?

Minister Jo Vandeurzen: Kind en Gezin heeft natuurlijk alles gedaan wat mogelijk was om de kinderopvanginitiatieven daarin te begeleiden en te ondersteunen. Kind en Gezin heeft ook getracht om de vragen van ouders te kanaliseren en waar mogelijk te beantwoorden. Wanneer de initiatieven zelf met die vragen contact opnamen met Kind en Gezin, dan heeft Kind en Gezin getracht om handvatten aan te reiken om antwoorden te geven aan ouders die daarover terechte zorgen hadden.

Wij proberen vanuit Kind en Gezin ten aanzien van de kinderdagverblijven de lijn te volgen die ook voor de scholen geldt. Uiteraard proberen wij ook datgene wat vanuit de risico-inschatting en vanuit de Nationale Veiligheidsraad komt, als advies om te zetten binnen onze bevoegdheid. Mevrouw Van den Brandt, u hebt gelijk: in Brussel betekent dat afstemming tussen een aantal actoren die met betrekking tot kinderdagverblijven vanuit het veiligheidsperspectief of vanuit de subsidiërende bevoegdheid een vorm van bevoegdheid hebben.

Vandaag is er inderdaad, voor de initiatieven die opnieuw open zijn, voor politiepatrouilles en voor bereikbaarheid van de politionele diensten gezorgd. Aan de initiatieven die specifieke zorgen of vragen hebben, is de mogelijkheid geboden om contact op te nemen met de zonale politie. Wij zitten nu in de positie dat wij samen met Onderwijs proberen een aantal maatregelen en daaraan verbonden boodschappen te brengen. Ik ben er inderdaad van overtuigd, mevrouw Van den Brandt, dat wij beter zo eenduidig mogelijk zijn op zo'n moment. Het is voor de mensen al confronterend genoeg. De overheid moet dan voor zo duidelijk mogelijke boodschappen zorgen. Kind en Gezin heeft gezorgd voor goede communicatie naar de initiatieven, per mail en op andere manieren.

Freya Saeys (Open Vld): Minister, ik begrijp dat dit een uitzonderlijke situatie was, waarin er snel moest beslist worden. Toch denk ik dat het echt wel beter ware geweest om een eenduidige richtlijn mee te geven. Ik hoop dat dit in de toekomst niet meer zal voorvallen. Ik vraag die verwarring bij ouders en die verontrusting bij organisatoren weg te nemen.

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

ACTUELE VRAAG van Joris Poschet aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over de beslissing van het Wereldantidopingagentschap (WADA) om België op de doping-watchlist te plaatsen

De voorzitter: De heer Poschet heeft het woord.

Joris Poschet (CD&V): Minister, vorige week was u in Amerika. Er was daar een vergadering van het WADA. Naar die vergadering werd al een tijdje uitgekeken. Begin deze maand vroeg het WADA aan de Internationale Atletiekfederatie (IAAF) om Rusland te schorsen.

Er was geknoeid met dopingstalen. Dat zorgde voor een bom in Rusland, want sport is daar heel erg belangrijk, maar ook in de internationale sportwereld in haar geheel. Tientallen Russische atleten zouden hun medailles kunnen verliezen. Vorige week heeft het WADA beslist om de Russische antidopinginstantie te schorsen.

Daarnaast zijn er nog een aantal andere beslissingen genomen: vijf andere landen worden ook geschorst en zes landen worden op de watchlist gezet en zouden ook geschorst kunnen worden vanaf 18 maart 2016. Daar zitten vier Europese landen bij: Griekenland, Spanje, Frankrijk en België. Minister, u bent lid van de WADA-board. Wat zullen we eraan doen om onze sporters te beschermen?

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Mijnheer Poschet, ik ben blij met uw vraag omdat die mij de kans geeft om dit juist toe te lichten, want er zijn geen zes maar zeven Nationale Antidopingorganisaties (NADO's) op de watchlist geplaatst.

In België is er een unieke situatie, want we zijn het enige land ter wereld met niet één NADO, maar met vier NADO's. Daarvan zijn er twee niet en twee wel in orde. Het klopt dus niet dat België op de watchlist is geplaatst, maar wel de Duitstalige Gemeenschap en de Brusselse Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie (GGC). Er zijn twee landen waar de wetgeving niet in orde is en ook geen tijdspad hebben, meer bepaald Israël en Andorra. Die zijn niet conform verklaard. Er zijn drie landen die een beroep doen op niet-erkende labo's en daarom op de watchlist zijn geplaatst. Er is Rusland dat de toepassing niet juist doet. Er zijn zeven NADO's die niet voldoen omdat ze nog geen wetgeving hebben, maar die wel in het vooruitzicht hebben gesteld. Vlaanderen en de Franse Gemeenschap zijn op dat vlak compleet in orde.

Ik heb uiteraard direct na de beslissing een brief geschreven naar minister Isabelle Weykmans en mijn collega's in de Brusselse GGC om te vragen of ze de noodzaak inzien om hun wetgeving tijdig in orde te brengen. Ik heb ook interviews gegeven over de juiste toedracht aan NOS, Qmusic en Sporza. Ik heb dan gemerkt dat het WADA zelf een verkeerde tweet heeft geplaatst. Ze hadden effectief getweet dat België niet in orde is. Ik heb dan contact opgenomen met de CEO, de algemeen directeur, de toekomstige algemeen directeur en de communicatiemanager. Er is dan een tweet verschenen met een 'clarification' en 'correction', waarin uitdrukkelijk staat dat het niet België is maar de "Belgian Brussel Joint Community Commission NADO and the Belgian German Commission NADO" die niet in orde zijn.

Ik hoop en ik heb er het volste vertrouwen in dat de collega's daar de nodige stappen voor zetten, maar de Belgische sporters, de sporters van Vlaanderen en die van de Franse Gemeenschap komen niet in het gedrang.

Joris Poschet (CD&V): Minister, dank voor uw verduidelijking. Ik heb niet over de NADO's, maar over landen gesproken. Ik ben blij dat ik nu de Engelse vertaling ken van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie. Dat is een meerwaarde. *(Gelach)*

De GGC is nu bezig met dit in orde te brengen. Naar ik verneem, zijn vorige vrijdag de nieuwe uitvoeringsbesluiten goedgekeurd waardoor het Brusselse luik oké zou zijn. Stel dat de Duitstalige Gemeenschap niet in orde zou komen, kan dat dan een impact hebben op de medailles voor Vlamingen? Wordt dat gezien als één pot onder een Belgische chapeau?

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

Bart Caron (Groen): Het lijkt een futiel detail, minister, maar weet u waarom het WADA dat zo heeft gedaan? Dat kan niet op één tweet. De namen van de instellingen zijn langer dan het aantal letters in een tweet.

Ik vind het goed dat u hebt aangedrongen. We hebben wat dat betreft een goede samenwerking tussen de gemeenschappen in dit land. Laat ons daar gelukkig om zijn. We delen een beetje in de brokken gemaakt door een ander. Wanneer denkt u dat de zaak definitief geregeld zal zijn? In deze tijden kan ons landje negatieve publiciteit beter vermijden, zeker ook als het gaat over sport, al lijkt dat symbolisch.

De voorzitter: De heer Wynants heeft het woord.

Herman Wynants (N-VA): In de commissie werd gevraagd waarom we deze WADA-code er zo snel wilden doordrukken. Dat bewijst dat de minister gelijk had dat we zo snel mogelijk moesten voldoen aan die code. De bepalingen van de nieuwe WADA-code moesten worden omgezet in Vlaamse regelgeving. Het is jammer dat onze collega's niet snel genoeg zijn meegegaan. Het bewijst echter dat de Europese Commissie vertrouwen heeft in onze minister, want ze stelt voor dat hij Europa opnieuw vertegenwoordigt in het WADA.

Minister Philippe Muyters: Het klopt dat ik gisteren opnieuw ben aangesteld door Europa voor een termijn van drie jaar. Voor de vergadering van de 'foundation board' zei de voorzitter me dat ik geen 'conflict of interest' heb. Ik heb hem geantwoord dat ik inderdaad geen 'conflict of interest' heb omdat ik op geen enkele manier de wetgeving in de Duitstalige Gemeenschap of in de Brusselse Gemeenschapscommissie kan regelen. Ik ben dus niet verantwoordelijk voor de wetgeving daar. België is het enige land ter wereld met vier Nationale Antidopingorganisaties (NADO's) en niet één NADO van België.

Er is geen enkel probleem, ook niet het feit dat ikzelf 'foundation board member' ben. De Russische collega is uit de 'foundation board' gezet wegens 'non-compliance'. Ook voor de sporters is er geen enkel probleem. De sporters die aangesloten zijn bij de Franse of bij de Vlaamse Gemeenschap, hebben geen enkel probleem.

Ik ga ervan uit dat mijn collega's dit nog in orde zullen brengen. In de Brusselse Gemeenschapscommissie heeft blijkbaar de eerste lezing van de documenten plaatsgevonden. In de Duitstalige Gemeenschap heeft de regering dit al eenmaal besproken. Verwacht wordt dat zij in januari of februari naar het parlement kunnen gaan. Ik hoop dat mijn Franse, Spaanse en Griekse collega-ministers tegen 18 maart in orde zullen zijn. Mijn Griekse collega heeft gisteren in de vergadering van de Europese commissie Sport gezegd dat zij alles in orde zullen krijgen. De Spanjaarden zullen iets meer moeite hebben omdat er verkiezingen zijn. Wanneer ik de collega's kan helpen om hun wetgeving mee in orde te brengen, ben ik daar zeker toe bereid.

Joris Poschet (CD&V): Minister, ik wil u aansporen om verder uw verantwoordelijkheid te nemen als vertegenwoordiger van de Europese Unie. Vier van de zes landen dreigen te worden geschorst. Daarnaast mogen onze sporters absoluut niet het slachtoffer worden van regelgevende rompslomp. En tot slot wil ik benadrukken dat fair play en eerlijk sporten voor CD&V absolute grondbeginselen zijn van de sport.

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

ACTUELE VRAAG van Hermes Sanctorum-Vandevoorde aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over het uitblijven van een intra-Belgisch klimaatakkoord

De voorzitter: De heer Sanctorum heeft het woord.

Hermes Sanctorum-Vandevoorde (Groen): Minister, het publieke en politieke debat wordt dezer dagen gedomineerd door de aanslagen in Parijs en het dreigingsniveau in Brussel. Mensen zijn bezorgd, en dat is begrijpelijk en terecht. Het is de plicht van de overheid om die dreiging en die bezorgdheid weg te nemen.

Het is ook de plicht van de overheid om andere belangrijke beleidsdomeinen niet zomaar eventjes opzij te schuiven. En ja, het is net in Parijs dat die belangrijke klimaatop plaatsvindt. Het is net in Parijs dat meer dan 150 staatshoofden en regeringsleiders een gezamenlijke aanpak zullen uitwerken om de strijd tegen de klimaatverandering te voeren. Het is net in Parijs dat we kunnen aantonen dat

verbondenheid sterker kan zijn dan terreur. Immers, landen van over de hele wereld, met heel verschillende achtergronden en belangen, komen samen om een wereldwijd bindend akkoord te bereiken.

Minister, in die context lijkt het mij dan ook onvergeeflijk dat we met knoeiwerk vanuit ons land naar Parijs zouden trekken. Het is nog vijf dagen tot de klimaattop. Is er een intra-Belgisch klimaatakkoord?

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Collega Sanctorum, u weet dat er op dit moment nog altijd geen klimaatakkoord is. We zijn volop aan het onderhandelen in een constructieve sfeer en we hopen nog voor de klimaattop in Parijs tot een akkoord te komen.

Hermes Sanctorum-Vandevoorde (Groen): Mocht het niet grappig zijn, ik zou beginnen te huilen. Minister, ik ben inmiddels zes jaar parlementslid. Zes jaar lang stel ik u dezelfde vraag en ik merk dat het antwoord altijd maar korter wordt. Nu hebt u inderdaad het record behaald. Er is geen akkoord. Punt.

Minister, dit krijgt niemand nog uitgelegd. U krijgt het niet uitgelegd. In alle eerlijkheid, ik krijg dit ook niet meer uitgelegd. Als honderden fietsers naar Parijs trekken met de Climate Express, als wetenschappers open brieven schrijven, als captains of society pleiten voor meer klimaatambitie, keer op keer, hoe legt u dat dan aan hen uit? Dat vraag ik me af. Komt u dan ook gewoon af met de simpele boodschap dat er geen akkoord is? Of geeft u toch nog enige hoop mee aan die mensen? (*Applaus bij Groen en sp.a*)

De voorzitter: De heer Bothuyne heeft het woord.

Robrecht Bothuyne (CD&V): Mijnheer Sanctorum, ik had verwacht dat u zou vragen hoe ver het staat met het intra-Belgisch akkoord. Ik denk dat we allemaal zo snel mogelijk een akkoord willen, liefst een dat voor Vlaanderen zo goed is als wat twee weken geleden onderhandeld was. Ik hoop dat er snel een akkoord komt, maar dat heeft Vlaanderen niet tegengehouden om beleid te voeren. Er wordt zelfs een tandje bijgestoken zodat we zeker in 2020 de doelstellingen halen. Maar daar gaat het in Parijs niet over. In Parijs gaat het over wat we na 2020 gaan doen, over hoe we een nog sterker klimaatbeleid kunnen voeren.

Minister, hoe bereiden wij vanuit Vlaanderen de periode na 2020 voor? Hoe kunnen we ervoor zorgen dat we de hopelijk ambitieuze doelstellingen die in Parijs worden afgesproken, effectief kunnen halen? Het heeft geen zin om discussies over het verleden te blijven voeren, zoals collega Sanctorum doet, het is belangrijk dat we naar de toekomst kijken.

De voorzitter: De heer Tobback heeft het woord.

Bruno Tobback (sp.a): Voorzitter, ik vind de inleiding van collega Bothuyne in elk geval veel gedragener en enthousiaster dan die van de minister. Minister, ik ben ongelooflijk teleurgesteld als ik u zo vlakaf hoor antwoorden: we zijn ons best aan het doen, we zullen wel zien. Daar komt het eigenlijk op neer. Na het debacle van het vorige akkoord had ik verwacht dat u een antwoord zou geven op een vraag zoals die van de heer Sanctorum, een serieuze vraag, al was het maar om ervoor te zorgen dat we ons geen twee keer op twee weken tijd belachelijk maken in Parijs. Want daar naartoe gaan zonder een nationaal klimaatakkoord, is onszelf opnieuw belachelijk maken ten opzichte van heel de wereld.

Ik had erop gerekend dat u hier een kader zou geven wat het voor u betekent, niet alleen voor het verleden, mijnheer Bothuyne, maar in de eerste plaats effectief voor de toekomst. Het klimaatakkoord gaat niet alleen over de toekomst, het

gaat over wat we willen bereiken. Dit parlement heeft toch het recht om van u te horen wat u daar wilt bereiken? Ik hoor u daar helemaal niets op zeggen in uw antwoord op de vraag van de heer Sanctorum. Ik vind dat zeer teleurstellend. Het getuigt van een ongelooflijk gebrek aan visie op dit moment. Ik vrees dat het een probleem van heel uw klimaatbeleid is.

De voorzitter: De heer Vandaele heeft het woord.

Wilfried Vandaele (N-VA): Het ontwerpakkoord van enkele weken geleden vonden wij als N-VA inderdaad niet goed omdat het federale niveau engagementen nam die onuitvoerbaar waren – dat is ondertussen ook gebleken – en engagementen die Vlaanderen tientallen miljoenen euro's zouden kosten.

Wij zijn ervan overtuigd dat de minister eerstdaags met een resultaat zal komen dat wel eerbaar en uitvoerbaar is en dus een goede zaak zou zijn voor het klimaat, en dat, collega Bothuyne, in elk geval beter zal zijn dan het vorige ontwerpakkoord.

Minister Joke Schauvliege: Collega's, mijnheer Sanctorum, ik vraag me af of de bedoeling van uw vraag eigenlijk was dat er geen klimaatakkoord zou komen. Ik zal me nader verklaren. Het slechtste wat we kunnen doen, is nu hier in de plenaire vergadering uit de biecht klappen en vertellen over wat er allemaal onderhandeld wordt, wat er allemaal op de tafel ligt, en op die manier zorgen dat er inderdaad geen uitkomst zal zijn voor een interne Belgische verdeling.

Het is maar logisch dat ik kort ben over de onderhandelingen die op dit moment lopen. Het is weinig zinvol om dit met vier partijen, die dan ook nog eens vier mandaten hebben van hun regeringen, op de tafel te gooien en dan te hopen dat er een akkoord zal komen. Het is dus logisch dat ik daar bijzonder kort over ben en dat ik die informatie niet prijsgeef. Mijnheer Sanctorum, ik hoop dat het niet uw bedoeling was om ervoor te zorgen dat het klimaatakkoord er niet komt.

Het klopt wat de heer Bothuyne zegt: de interne Belgische verdeling komt voort uit het verleden, uit de periode 2013 tot 2020. In Parijs zal het in de komende weken over de periode nadien gaan. Dat zijn we al aan het voorbereiden. We hebben een standpunt voor Parijs afgesproken. Daarover is er een consensus in België. We hebben ons ingeschreven in het standpunt en de doelstellingen die Europa op de tafel zal leggen. We zullen er alles aan doen om tot een internationaal akkoord te komen dat de opwarming van de aarde tot 2 graden Celcius beperkt. Een alomvattend, bindend mondiaal akkoord, daar gaat het over in Parijs.

Uiteraard zouden we niet liever hebben dan dat we die verdeling in België voor het verleden hebben, dat we dat kunnen oplossen vóór Parijs. Dat zou voor iedereen een goede zaak zijn. Dat is mijn eigen overtuiging, en daar werken we in alle stilte verder aan.

Hermes Sanctorum-Vandevoorde (Groen): Minister, het is de Europese toponderhandelaar, Jos Delbeke, die België heeft terechtgewezen dat er nog geen intra-Belgisch akkoord is. Hij zegt dat dit wel degelijk de positie van Europa in de slechte zin beïnvloedt. Dat zegt hij als Belg en als Europees toponderhandelaar.

Er wordt hier gezegd dat er extra klimaatbeleid wordt gevoerd. Ik ben even in mijn geheugen gaan graven hoeveel er vanuit het Vlaams Klimaatfonds naar extra beleid gaat voor het jaar 2016. Mijnheer Bothuyne, ik zal het u zeggen: nul euro. Nul euro.

Ik kan alleen maar hopen, minister, collega's van de CD&V en van de meerderheid, dat de onderhandelaars in Parijs meer verantwoordelijkheidszin aan de dag leggen dan u en zeker deze minister. *(Applaus bij Groen en sp.a)*

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

ACTUELE VRAAG van Caroline Bastiaens aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over de schorsing van het GRUP 'Afbakening zeehavengebied Antwerpen' door de Raad van State en de gevolgen hiervan voor het dossier Saeftinghedok

ACTUELE VRAAG van Annick De Ridder aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over de nieuwe schorsing van het GRUP 'Afbakening zeehavengebied Antwerpen' door de Raad van State en de gevolgen voor de havenuitbreiding

De voorzitter: Mevrouw Bastiaens heeft het woord.

Caroline Bastiaens (CD&V): Voorzitter, minister, collega's, afgelopen vrijdag raakte bekend dat de Raad van State in een arrest de schorsing beveelt van een deel van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan (GRUP) 'Afbakening zeehavengebied Antwerpen'. Het gaat wel degelijk over een klein, maar wel een bijzonder belangrijk deel voor de toekomst van de Antwerpse haven, namelijk de Saeftinghezone.

Het nieuws leidde ertoe dat in sommige media werd bericht over een mogelijk uitstel van zelfs drie jaar voor de realisatie van het Saeftinghedok. Uiteraard is dat bijzonder slecht nieuws voor de toekomst van de Antwerpse haven en de mogelijke economische schade die dat met zich mee zal brengen voor de Antwerpse regio, maar eigenlijk voor heel Vlaanderen.

De Antwerpse haven heeft de afgelopen jaren een bijzonder sterke positie weten te verwerven in de containerbehandeling. Na de reorganisaties en de nieuwe allianties die het voorbije jaar zijn ontstaan, heeft Antwerpen een sterke groei gekend van zelfs meer dan 8 procent. Ook volgend jaar staan er nieuwe herstructureringen in de containerbehandelingssector op poten. Het is dan ook van cruciaal belang dat we de toekomstige groei in capaciteit kunnen behouden, en dat die er binnen afzienbare tijd kan komen.

Minister, welke consequenties ziet u naar aanleiding van dit arrest van de Raad van State?

De voorzitter: Mevrouw De Ridder heeft het woord.

Annick De Ridder (N-VA): Voorzitter, minister, collega's, het Saeftinghedossier is een heel belangrijk dossier, dat verankerd is in het regeerakkoord. Daarin staat namelijk dat die zone zal worden ontwikkeld. Inmiddels maakte u ook al de keuze voor het Saeftinghedok, om redenen die ook al door mevrouw Bastiaens werden aangehaald. Het is heel belangrijk voor de uitbreiding van onze wereldhaven Antwerpen dat die bijkomende capaciteit er komt. Daarbij is de timing heel belangrijk.

Wat moeten we doen? Een ruimtelijk uitvoeringsplan (RUP) opstellen. Dat RUP is er al. Op een bepaald moment is dat deels geschorst door de Raad van State. Toen, in 2014, hebt u, minister, samen met de Vlaamse Regering adequaat opgetreden en de betrokken geschorste delen ingetrokken en opnieuw vastgesteld, met een veel betere motivering. U hebt toen gemotiveerd wat die proactieve natuurontwikkeling betekent, met name dat men pas daarna zou kunnen overgaan tot de ontwikkeling van de havenzone.

We dachten dat de zaak daarmee was opgelost. Helaas, niets is minder waar. Er kwam opnieuw een schorsing door de Raad van State van een deel van het RUP. De Raad van State spreekt zich daarbij niet inhoudelijk uit, maar ziet wel de hoogdringendheid.

Minister, dat is dramatisch. Er is een heel strak tijdsschema. Als hierop vertraging komt, vrees ik dat we riskeren bepaalde commerciële beslissingen te

missen, met alle gevolgen van dien, niet enkel voor de Antwerpse haven of de Waaslandhaven, maar ook voor volumes, tewerkstelling enzovoort.

Minister, welke maatregelen zult u treffen om ervoor te zorgen dat u komt tot een uitvoering van het regeerakkoord en dat de uitbreiding van de haven van Antwerpen kan plaatsvinden zoals gepland?

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Collega's, in 2013 is er een RUP opgesteld dat werd vernietigd door de Raad van State. In 2014 is dat RUP inderdaad opnieuw hernomen. Er werd daarin een veel betere motivering opgenomen over of het nu om mitigerende of compenserende natuur zou gaan. Dat is namelijk de discussie ten gronde die zich op dit moment afspeelt.

Er is opnieuw een stap gezet richting Raad van State. Die heeft nog niet ten gronde geantwoord. Er is nog geen vernietiging van het RUP, maar wel een schorsing. De Raad van State wil voorlopig schorsen tot er een uitspraak ten gronde is. Een aantal hoogdringende onteigeningen en afbraken die op dit moment zouden lopen, zouden immers in het gedrang kunnen komen. Als de onteigeningen en afbraken zouden plaatsvinden en nadien de Raad van State een uitspraak zou doen, zouden die voldongen feiten niet meer kunnen worden rechtgezet. Daarom is de schorsing uitgesproken.

Dit komt voor de Vlaamse Regering even onverwacht als voor jullie. Dit is niet de bedoeling. Iedereen staat achter de keuze voor het Saeftinghedok en het feit dat de zeehaven van Antwerpen zich op die manier verder moet kunnen ontwikkelen. Daarom zal de Vlaamse Regering vrijdag op basis van de schorsing een aantal pistes op tafel leggen om na te gaan op welke manier wij daaraan kunnen remediëren.

Aangezien het niet om een vernietiging gaat, is het wat koffiedik kijken. Wat zijn de mogelijkheden? Een piste is dat we verder gaan en verdedigen wat er nu op tafel ligt tot de definitieve beslissing van de Raad van State. Een andere oplossing is dat we nu de weg inslaan van een complex project om het sneller vooruit te doen gaan. Dat zijn een aantal keuzes die de Vlaamse Regering vrijdag zal maken om ervoor te zorgen dat er zo snel mogelijk een oplossing komt voor het Saeftinghedossier.

Caroline Bastiaens (CD&V): Minister, ik dank u voor uw antwoord. Een aantal elementen vind ik heel belangrijk en heel positief. Een eerste positief element is dat u opnieuw het belang van de ontwikkeling van de Saeftinghezone herhaalt. Een tweede positief element is dat u een aantal beslissingen in voorbereiding hebt om er inderdaad geen gras over te laten groeien en dat u mee aangeeft dat de tijd in dezen in ons nadeel speelt. Ik heb daarnet verwezen naar de mogelijke impact op de containertrafiek in Antwerpen, maar ik zou dat evenzeer ook kunnen zeggen voor een mogelijke impact op de logistieke activiteiten en de daaraan verbonden werkgelegenheid.

U hebt verwezen naar een aantal pistes die u aan het bewandelen bent, en onder andere ook naar de mogelijkheden in het kader van complexe projecten. Misschien kunt u dat ook nog even toelichten?

Annick De Ridder (N-VA): Minister, ik ben tevreden dat u van plan bent vrijdag al naar de regering te gaan met mogelijke pistes. Ik wil nog voor iedereen in herinnering brengen dat 150.000 gezinnen rechtstreeks of onrechtstreeks voor hun broodwinning afhankelijk zijn van die haven. Daarom is het enorm belangrijk dat we hierin geen tijd verliezen. Mochten we opnieuw tijd verliezen, hou ik mijn hart vast voor mogelijke commerciële beslissingen en kansen die we zouden kunnen mislopen. Dat heeft zijn gevolgen, niet enkel voor volumes maar ook

voor tewerkstelling. Onze fractie wil dat absoluut vermijden. We willen, kunnen en mogen dat niet laten gebeuren. Ik ben blij dat u vrijdag al naar de regering zult stappen. Het stelt mij gerust te weten dat de Vlaamse Regering daar exact hetzelfde over denkt. Het is belangrijk dat we voorafgaand aan een vernietiging remediëren en daar niet op wachten. Vorige keer is na de schorsing ook fors ingegrepen. Ik hoop voor deze keer op hetzelfde.

De voorzitter: Wenst iemand van de provincie Antwerpen aan te sluiten? *(Opmerkingen)*

De heer van Malderen heeft het woord.

Bart Van Malderen (sp.a): Voorzitter, Saeftinghe ligt in Oost-Vlaanderen. De dames vooraan, die zich zorgen maken over de evolutie van de trafieken en de economische gevolgen, zullen het mij vergeven dat ik vooral aandacht vraag voor de leefbaarheid van de regio waar die haven zich bevindt. Ruimte is een schaars goed. We hebben met tevredenheid vastgesteld dat er een akkoord is ontstaan tussen de havens van Zeebrugge en van Antwerpen om samen te werken. Men signaleert mij vanuit Zeebrugge dat daar wel grond ligt. Dat is evenwel niet de essentie van mijn tussenkomst.

Minister, ongeacht wat u beslist in de Vlaamse Regering in het kader van het planproces, en of u nu gaat voor een complex project of niet, wil ik u vragen dat er een helder en klaar engagement is van de Vlaamse Regering om onverkort in te zetten op natuurontwikkeling en vooral ook op de ontsluiting voor deze regio die nu al kreunt onder de reeds bestaande activiteit. Zonder begeleidende maatregelen wordt de leefbaarheid van die regio wellicht nog verder bedreigd.

De voorzitter: De heer Vanbesien heeft het woord.

Wouter Vanbesien (Groen): Er zijn twee aspecten aan dit dossier. Er is het economische aspect en er wordt er heel euforisch gedaan over de effecten van alweer een bijkomend dok. Maar daar moeten ook vraagtekens bij geplaatst worden. Geert Noels, bijvoorbeeld, geeft duidelijk aan dat bijkomende containertrafiek voor meerwaardecreatie en jobcreatie niet de meest interessante piste is. Transporteconomen, zoals Willy Winkelmans, waarschuwen ook voor het bijkomend aantal vrachtwagens die op de Antwerpse ring zullen staan of het Waasland zullen berijden. Ik denk dus dat we beter kiezen voor een investering die meer jobs en minder vrachtwagens met zich meebrengt.

Het tweede aspect gaat over het ruimtelijke en het democratische en de regels die moeten worden gevolgd. De regels gelden voor iedereen, ook voor de Vlaamse overheid. Mensen hebben het recht om daartegen klacht in te dienen en au sérieux te worden genomen. Er gaan al stemmen op vanuit de Antwerpse haven om, als men dit dossier niet geregeld zou krijgen, een nooddecreet aan te nemen, al die procedureregels de vuilnisbak in te kieperen en ze te overrulen.

Minister ik wil u vragen of we het daar toch over eens kunnen zijn, namelijk dat we ons in dit dossier niet hoeven te verlagen tot een nooddecreet of enige andere kunstgreep die niet heilzaam zou zijn voor de democratie. Mijn vraag gaat evenzeer uit naar mijn collega's Bastiaens en De Ridder, aangezien het hier over een parlementaire zaak gaat.

Minister Joke Schauvliege: De beslissing van de Vlaamse Regering over het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan (GRUP) was inderdaad een delicate afweging tussen economische belangen, voldoende natuurcompensatie en de leefbaarheid van de regio. Dat is een evenwichtsoefening die niet altijd evident is. We zijn wat dat betreft ook niet over één nacht ijs gegaan. Er is goed over nagedacht en het zit ook goed in elkaar in dat ruimtelijk uitvoeringsplan.

De discussie die ten gronde zal worden gevoerd voor de Raad van State gaat over een technisch aspect, namelijk moet de natuur die daar moet worden gecreëerd mitigerend of compenserend zijn? De vraag is of het een compensatie is voor de uitbreiding van de haven of een nieuwe natuur die moet worden aangelegd. Er is nog geen uitspraak ten gronde, maar de Raad van State heeft beslist de hoogdringende onteigening en de afbraken die nu al gepland zijn op basis van het ruimtelijk uitvoeringsplan te schorsen, zodat er nadien geen onherstelbaar nadeel is voor degenen die erbij betrokken zijn.

We moeten op basis van de huidige situatie alles herbekijken. Als de Vlaamse Regering de richting van de complexe projecten zou inslaan, dan is daar een decretaal kader voor dat door het Vlaams Parlement werd goedgekeurd. Het decreet Complexe Projecten en Investerings in Vlaanderen is er precies voor dergelijke ingewikkelde procedures. Het zou een oplossing kunnen zijn om voor de investeringen voor de aanleg van het Saeftinghedok het decreet Complexe Projecten toe te passen en ervoor te zorgen dat er voldoende democratische controle is, maar dat er ook een duidelijke startbeslissing en een moment van inspraak is. Als dat alles doorlopen is, zal men veel sneller tot de uitvoering kunnen overgaan. Dat is de filosofie van die complexe investeringen en het is één van de mogelijke pistes die we in de Vlaamse Regering zullen bekijken: waar staan we nu met de schorsing van de Raad van State en hoe kunnen we ervoor zorgen dat de investeringen in de Antwerpse haven kunnen plaatsvinden, maar ook dat de evenwichten inzake de leefbaarheid in de regio kunnen worden gehandhaafd.

Caroline Bastiaens (CD&V): Minister, dank voor uw antwoord en vooral voor uw engagement om snel op de bal te spelen en niet alleen oog te hebben voor de belangrijke economische impact. U verwees ook naar de evenwichten van het GRUP en het belang dat het GRUP zou kunnen geven aan de rechtszekerheid voor alle betrokken partners. Daarom hoop ik samen met u dat alle betrokken partners zo snel mogelijk tot een goede oplossing kunnen komen en de groei van de haven kunnen verzekeren.

Annick De Ridder (N-VA): Ik ben eveneens heel tevreden dat deze pistes vrijdag al op de tafel liggen. De linkerkant moet hier niet doen alsof de Vlaamse Regering geen rekening houdt met de leefbaarheid en de mobiliteit. Die zijn al verankerd, die beslissingen zijn al genomen. Het zal een belangrijke rol spelen bij de ontwikkeling van het MER-project. De mobiliteit in het Waasland en op Linkeroever is ook voor onze partij enorm belangrijk. Het is niet de bedoeling de lokale gemeenschappen te verstikken.

Los van het feit dat het cruciaal is dat dit dossier vrijdag wordt besproken, wil ik toch nog de boodschap meegeven om na te gaan of onze Vlaamse regelgeving inzake MER en RUPS niet te streng zijn. Het kan immers niet zijn dat belangrijke projecten te pas en te onpas verstrikt raken in een juridisch kluwen. Europese richtlijnen moeten uiteraard worden nageleefd, omgezet en correct worden vertaald, maar wanneer we overreguleren, dan moet dit ook voor onze fractie aangepast worden.

De voorzitter: De actuele vragen zijn afgehandeld.

ACTUELE VRAAG van Karl Vanlouwe aan Geert Bourgeois, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed, over de aanwezigheid en betrokkenheid van de deelstaten bij de vergaderingen van de Nationale Veiligheidsraad in het kader van de terreurdreiging

De voorzitter: De heer Vanlouwe heeft het woord.

Karl Vanlouwe (N-VA): Wat we de voorbije dagen in Brussel hebben gezien, is onwezenlijk. Brussel was bijna een bezette stad. Het was een bedreigde stad,

waar het economisch leven stillag, waar de scholen en de kinderopvang gesloten waren. Dit alles was het gevolg van de aanslagen die in Parijs waren gepleegd, met een duidelijke link naar Brussel, meer bepaald naar Molenbeek. Het is ook wel beschamend, beschamend voor onze stad, beschamend voor de hoofdstad van Europa, dat wij blijkbaar een draaischijf zijn van terreur.

Tegelijkertijd heeft de Federale Regering wel maatregelen genomen. De minister van Veiligheid heeft samen met zijn collega's in de Nationale Veiligheidsraad op basis van de dreigingsanalyse van het Orgaan voor de Coördinatie en de Analyse van de Dreiging, beslist dat de situatie zeer ernstig was. Op basis daarvan werden verschillende maatregelen genomen en hebben ook de gemeenschappen onder meer beslist om de scholen te sluiten. Soms heb ik de indruk dat er wat een paniecreactie was, maar dat is terecht. De overheid moet er natuurlijk op wijzen dat de veiligheid een prioriteit is voor de overheden in dit land. Wat wel opmerkelijk was bij de recentste bijeenkomst van de Nationale Veiligheidsraad, is dat u als minister-president van Vlaanderen, samen met de minister-president van de Franse Gemeenschap en de minister-president van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest, voor het eerst betrokken werd bij het overleg in de Nationale Veiligheidsraad. Minister-president, mijn vraag is dan ook: kunt u uw betrokkenheid hierbij toelichten? Wat is de stand van zaken? Is het iets dat mogelijk is op permanente basis?

De voorzitter: Minister-president Bourgeois heeft het woord.

Minister-president Geert Bourgeois: Collega Vanlouwe, ik denk dat het een goede zaak is dat de ministers-presidenten betrokken zijn bij de Veiligheidsraad. De veiligheid gaat over de hele samenleving, en dus ook over de zaken waarvoor wij bevoegd zijn. Ik denk concreet voor Brussel aan – ik geef geen limitatieve opsomming – onderwijs, onze ambtenaren, de crèches en andere materies. Ik was daarbij betrokken. Ik heb er van bij het begin voor gepleit dat we ernaar zouden streven om zo vlug mogelijk naar 'normale' levensomstandigheden te gaan, ook bij niveau 4. Let wel, ik sta voor honderd procent achter de federaal getroffen veiligheidsmaatregelen. Alleen vond ik dat je geen angstpsychose moet creëren, zoals het creëren van saferooms in het onderwijs en dergelijke meer. Ik denk dat we vertrouwen moeten hebben in de maatregelen die genomen worden, wetende dat een honderd procent veiligheid niet kan worden gegarandeerd.

Wat mij betreft, is dit vatbaar voor continuïteit in de toekomst. Het is een goede zaak dat de ministers-presidenten betrokken zijn bij de Nationale Veiligheidsraad. Die crisis heeft dat nu aangetoond. De Veiligheidsraad gaat precies over crisissituaties waarbij alle aspecten van het leven betrokken zijn. Zoals ik zei, ik zou het ook goed vinden dat er tussen de federale crisisdiensten en ons crisiscentrum bijvoorbeeld een directe lijn is.

Karl Vanlouwe (N-VA): Minister-president, ik sluit me aan bij uw opmerking dat het goed is dat uzelf en uw collega's van de andere deelstaten, in dit geval de Franse Gemeenschap en het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest, daarbij betrokken zijn. Tegelijkertijd is het natuurlijk ook wel duidelijk dat er nog steeds een probleem en een dreiging bestaat in onze hoofdstad, hier in Brussel. We moeten ook niet overdreven reageren, maar het is goed dat er veiligheidsmaatregelen worden genomen.

Wanneer ik vaststel dat Vlaanderen de voorbije jaren enorm heeft geïnvesteerd in onder meer het verplichte inburgeringsbeleid, dan hoop ik ook dat uw collega's van de Franse Gemeenschap, en meer bepaald de COCOF in Brussel, ook maatregelen zullen nemen om dat verplichte inburgeringsbeleid in Brussel door te voeren. Daarmee zeg ik niet dat dit het antwoord is op deze problematiek, maar het kan er alleszins toe bijdragen dat men via lessen maatschappelijke

oriëntatie, via taallessen en dergelijke, toch verplicht wordt om hier in Brussel deel te nemen aan de samenleving, en zich betrokken voelt in deze samenleving. Los daarvan is het natuurlijk ook absoluut noodzakelijk dat er hardere, repressieve maatregelen worden genomen wanneer er effectief wordt vastgesteld dat er criminele activiteiten worden voorbereid. Criminele activiteiten gebeuren nu op ons grondgebied.

De voorzitter: De heer Kennes heeft het woord.

Ward Kennes (CD&V): Voorzitter, er is duidelijk sprake van groeiend inzicht, want op 4 maart verklaarde de minister van Binnenlands Bestuur nog dat ze het niet onlogisch vond dat Vlaanderen niet vertegenwoordigd was in de Nationale Veiligheidsraad, terwijl heel wat collega's er toch wel op aandrongen.

In onze resolutie over de deradicalisering is dat trouwens ook ter sprake gekomen. Ik vind het heel goed dat het nu gebeurt. De vraag is inderdaad ook of dit bestendig kan worden. Ik denk immers dat we jammer genoeg nog een hele tijd zullen moeten leven met een verhoogde terreurdreiging, of dat die op bepaalde momenten nog zal terugkomen. Dan zal de uitdaging erin bestaan het maatschappelijk leven niet te laten stilvallen en zo goed mogelijk te laten verlopen. Ik denk dat een goede afstemming op alle niveaus daartoe kan bijdragen.

De voorzitter: De heer Somers heeft het woord.

Bart Somers (Open Vld): Ik vind het evident dat de minister-president of de Vlaamse Regering betrokken wordt bij de Nationale Veiligheidsraad, zeker in momenten van grote crisis.

Wat ik minder goed vind, is dat we elkaars beslissingen beginnen te bekritisieren. Op een moment dat ons land vertrouwen vraagt, op een moment dat er eenheid van gezag moet zijn, op een moment dat schooldirecteuren, burgemeesters, maar ook bedrijfsleiders telkens weer opnieuw moeilijke keuzes moeten maken, is het heel belangrijk dat we die keuzes eenduidig verdedigen en dat we elkaars beslissingen niet bekritisieren. Ik roep op om vandaag voldoende verantwoordelijkheid aan de dag te leggen om tussen de Vlaamse en de Federale Regering, tussen de federale minister van Binnenlandse Zaken en de minister-president elkaar niet te bekritisieren, zeker niet voor de camera's. Welk vertrouwen hebben de burgers anders nog in ons, hoe kunnen we de burgers overtuigen om in school x geen politie te zetten en in school y wel politie te zetten? We moeten op dat vlak eenheid van vertrouwen uitstralen. Dat is een oproep die ik doe, ik heb er vertrouwen in dat dit in de toekomst zal gebeuren, maar we moeten daar dezer dagen heel erg waakzaam voor zijn.

De voorzitter: De heer Janssens heeft het woord.

Chris Janssens (Vlaams Belang): Met de aanslag in Parijs hebben we eens te meer het falen, of althans het gedeeltelijk falen, blootgelegd van de aanpak van terreur. Ook de Nationale Veiligheidsraad, die pas begin dit jaar werd opgericht na de vorige aanslagen in Parijs – op Charlie Hebdo en de Joodse supermarkt – kon immers niet voorkomen dat moslimextremisten in Molenbeek en in andere gemeenten zich verder hebben georganiseerd om opnieuw een gecoördineerde aanslag te plegen in de Franse hoofdstad.

Inderdaad, de Nationale Veiligheidsraad is nu een tiental maanden operationeel, en de Vlaamse Regering was daar tot nog toe niet bij betrokken, met uitzondering van de laatste vergadering, blijkbaar omdat onder andere minister Homans – ik neem aan namens de Vlaamse Regering – daar geen voorstander van was. Wel, ik denk dat het opportuun is dat de Vlaamse Regering wel betrokken wordt bij de Nationale Veiligheidsraad, omdat de Vlaamse overheid een

gedeelde verantwoordelijkheid draagt met de federale overheid en de andere overheden met betrekking tot de veiligheid in onze scholen, in onze administraties, in de kinderopvang en dergelijke meer.

Mijn vraag en mijn oproep is dus om dat op structurele basis te doen, om Vlaanderen ook te betrekken bij de Nationale Veiligheidsraad.

Minister-president Geert Bourgeois: Een aantal collega's pleiten ervoor dat dit bestendigd zou worden. Ik heb daarnet gezegd dat ik daar voorstander van ben. Dat is in het kader van de Veiligheidsraad nu niet besproken omdat de volle aandacht uiteraard gaat naar wat ons nu bezighoudt, namelijk de veiligheidsproblemen en hoe daarop een antwoord te bieden. Ik heb daarnet gezegd – en ik herhaal het voor alle duidelijkheid – dat dit wat mij betreft vatbaar is voor bestendiging, omdat veiligheid slaat op alle aspecten van het maatschappelijk leven, ook op deze die betrekking hebben op Vlaamse bevoegdheden. Ik denk dat de dialoog, de contacten binnen de Veiligheidsraad ook uitgewezen hebben dat het nuttig was.

De opmerking van collega Somers begrijp ik niet, voor zover ze aan mij zou gericht zijn. Er is immers geen enkele tegenspraak tussen mij en de minister van Binnenlandse Zaken, integendeel. Ik herhaal wat ik daarnet en altijd gezegd heb, namelijk dat ik voor de volle honderd procent sta achter de veiligheidsmaatregelen die federaal genomen zijn. Toen ik daarstraks een opmerking maakte over de saferooms, sloeg dat niet op de minister van Binnenlandse Zaken, maar op één welbepaalde minister van de Franse Gemeenschap, die vond dat scholen niet kunnen worden heropend vooraleer er grote infrastructuurwerken gedaan zijn. De meerderheid vond dat er bewaking moet komen aan de scholen, dat er bewakingsopdrachten moeten zijn.

Laten we vertrouwen hebben in de specialisten die daarmee bezig zijn. Er zijn meer effectieven gevraagd in Brussel. Ik heb de discussie meegemaakt, ik heb begrepen dat de federale minister van Binnenlandse Zaken alle mogelijke inspanningen geleverd heeft om in die effectieven te voorzien. Ik sta daar ook helemaal achter.

Collega Vanlouwe, inburgering is niet voldoende. We hebben in Vlaanderen – en we mogen daar blij om zijn – al heel lang het voortouw genomen inzake integratie en inburgering. Er moeten inderdaad andere zaken worden aangepakt. Ik herhaal wat ik jaren geleden al zei toen ik minister van Inburgering en Integratie was: de imams die betaald worden door Saoedi-Arabië of Turkije en geen enkele binding hebben met de cultuur hier, die Arabisch spreken en geen voeling hebben met het Nederlands, die jongere mensen niet kunnen bereiken, die moeten worden aangepakt. Dat is een voorbeeld.

Tot mijn genoegen zie ik dat een van de federale maatregelen slaat op de aanpak van de radicalisering van mensen in gebedshuizen of niet-erkende moskeeën. Men gaat ervoor zorgen dat de imams hier ingebed zijn in onze cultuur en pluralistische samenleving met erkenning van de waarde van de verlichting. Dat lijkt me essentieel. Het houdt niet op bij inburgering en integratie. Er is heel veel werk te doen.

De federale maatregelen waar wij bij betrokken zullen worden, waar we het over zullen hebben, zijn hoognodig. We zijn vast van plan om onze inbreng te doen. *(Applaus bij de N-VA)*

Karl Vanlouwe (N-VA): Ik sluit me uiteraard aan bij uw standpunt dat ieder niveau – gemeentelijk, gewestelijk en federaal – zijn verantwoordelijkheid moet nemen en de gepaste maatregelen moet treffen. Federaal zullen dat inderdaad hardere maatregelen zijn, dat zullen vormen van repressie zijn, er zal een striktere controle zijn.

Op gewestelijk en gemeenschapsniveau zal dat ook een strengere controle zijn. Er komen maatregelen rond inburgering, in verband met moskeeën en de praktijken van ronselaars. Ook op het lokale niveau komen er maatregelen.

De heer Somers zegt dat we elkaars beslissingen niet mogen bekritisieren. Als men ergens tekortkomt, in welke schakel of niveau dan ook, in dit geval zeker op het gemeentelijk niveau, dan mag men dat wel zeggen.

In Brussel of Molenbeek is er daadwerkelijk een probleem geweest. Ik verwijs hiervoor naar de uitspraken van de schepen die gedurende meerdere jaren gewerkt heeft. Daar mag op gewezen worden. Tegen laksheid moet worden opgetreden. Dan mag men wijzen op elkaars verantwoordelijkheid. (*Applaus bij de N-VA*)

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

ACTUELE VRAAG van Kathleen Krekels aan Hilde Crevits, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, over de aandacht voor een goede kwaliteitsvolle bewegingsopvoeding en het al dan niet beschikken over een turnleerkracht in het basisonderwijs

ACTUELE VRAAG van Steve Vandenberghe aan Hilde Crevits, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, over het loskoppelen van de lichamelijke opvoeding in het basisonderwijs van het lestijdenpakket

De voorzitter: Mevrouw Krekels heeft het woord.

Kathleen Krekels (N-VA): Minister, na alle belangrijke beslissingen van de voorbije dagen komen we weer wat tot de orde van de dag. Deze keer zijn dat de leerkrachten lichamelijke opvoeding. Eén op de acht scholen kiest ervoor om het vak lichamelijke opvoeding niet te laten geven door een leerkracht lichamelijke opvoeding maar door de klasleerkracht. Dat heeft de bezorgdheid gewekt van sportpedagogen over de kwaliteit van die lessen lichamelijke opvoeding. Tegelijk komt dit als extra boven op de dagelijkse taken van de klasleerkracht.

Lichamelijke opvoeding is heel belangrijk voor onze hele ontwikkeling, niet alleen voor de fijne en grove motoriek, ook voor de ontwikkeling van de zintuigen, onze auditieve en visuele vaardigheden, voor de ontwikkeling van onze perceptie van lichaam, geest, tijd en ruimte. We hebben voldoende achtergrond nodig om die lessen in te vullen.

Ik volg uw idee dat beweging meer is dan de les lichamelijke opvoeding, en de leerkrachten krijgen een brede opleiding waar het vak lichamelijke opvoeding in zit. Ik ben wel bezorgd of er in die brede opleiding voldoende tijd en detail kan worden gegeven aan de invulling van de lessen lichamelijke opvoeding; of een leerkracht wel voldoende achtergrond heeft om al die facetten van de bewegingsopvoeding voldoende te vatten en uit te drukken in de lessen die zij dan moet verzorgen.

Minister, hoe kunt u de kwaliteit van de bewegingslessen blijven garanderen?

De voorzitter: De heer Vandenberghe heeft het woord.

Steve Vandenberghe (sp.a): Minister, collega's, een op de twee jongens en slechts een op de drie meisjes behalen de aanbeveling van zestig minuten sport en beweging per dag in Vlaanderen. Als u weet dat ook heel wat jongeren met overgewicht worden geconfronteerd, dan denk ik dat we met een groot probleem zitten. Het grootste deel van de dag zitten kinderen op school, die ter zake vijf dagen op zeven een grote verantwoordelijkheid heeft. Twee uur lichamelijke opvoeding is al niet veel. Minister, daarom vraagt de sp.a-fractie dat u net als in

de kleuterklassen ook in het lager onderwijs in de nodige uren zou voorzien voor een vakleerkracht lichamelijke opvoeding.

Mijn aanvulling ter zake is heel simpel. Twee uur lichamelijke opvoeding is erg weinig. Het is onvoldoende. Ik denk dat iedereen het daarmee eens is. Het is ook in tegenstrijd met wat de inspectie wil. Die zegt immers dat elk domein even belangrijk is, maar erkent ook dat het voorbereiden van een les lichamelijke opvoeding een andere manier, andere kennis, andere vaardigheden vergt dan pakweg Frans, wiskunde of Nederlands geven. Bent u bereid om dit item te herbekijken en ervoor te zorgen dat ook in elke klas van het lager onderwijs, net als bij de kleuters, een vakleerkracht lichamelijke opvoeding kan geven?

De voorzitter: Minister, bent u bereid?

Minister Crevits heeft het woord.

Minister Hilde Crevits: Ik ben altijd bereid, om te luisteren en te antwoorden op vragen.

Geachte leden, het thema lijkt me zeer actueel. Toen ik de schriftelijke vraag van de heer Vandenberghe zag en mijn antwoord erop, wist ik sowieso dat ik een dezer weken hier in het parlement een vraag zou mogen beantwoorden.

De twee uur lichamelijke opvoeding waarin nu is voorzien, is absoluut veel te weinig. Ik onderschrijf ook de uitgangspunten van de beide vraagstellers. Lichamelijke opvoeding is één ding, maar onze jongeren brengen heel veel tijd op school door, en veel van die tijd wordt zittend doorgebracht. De school is dus niet altijd een stimulerende omgeving om een actief leven te leiden. Daaruit echter afleiden dat onze lessen lichamelijke opvoeding sowieso slecht worden gegeven in de scholen, is voor mij een brug te ver.

Mevrouw Krekels, u hebt terecht een vraag gesteld over de kwaliteit. Zowel voor het kleuteronderwijs als voor het lager onderwijs zijn er ontwikkelingsdoelen en eindtermen beschreven. Onze inspectie moet ook de toetsing daarvan controleren. De heer Vandenberghe heeft daar ook naar verwezen. Bovendien is in onze opleiding tot kleuteronderwijzer of onderwijzer expliciet mee geïntegreerd dat men bewegingsopvoeding, lichamelijke opvoeding moet kunnen geven. Als we dus het pad inslaan dat de heer Vandenberghe bewandelt, namelijk dat we scholen zouden verplichten om sowieso altijd te kiezen voor een leermeester, dan zeggen we eigenlijk ook dat de opleiding zoals die vandaag bestaat, niet volstaat, dat die er niet voor zorgt dat onderwijzers en kleuterleiders in staat zijn om lessen lichamelijke opvoeding te geven. Ik durf vandaag die conclusie niet te trekken. Meer nog, ik vind het substantieel en elementair dat men de vaardigheden zou meekrijgen om lichamelijke opvoeding te geven. Als men geïntegreerd lesgeeft, dan kan men die immers natuurlijk ook gebruiken in andere lessen.

Mijnheer Vandenberghe, u zei daarnet dat dit in het kleuteronderwijs al verplicht is. We moeten het daar echter later nog eens over hebben. We hebben dat echter niet teruggevonden, tenzij we andere regelgeving hebben gelezen. In het kleuteronderwijs is men vrij om al dan niet een leermeester aan te stellen. In het lager onderwijs is men ook vrij om dat al dan niet te doen. Er zijn tot op vandaag 3283 leermeesters actief in onze lagere scholen of kleuterscholen, maar er zijn ook 1610 onderwijzers of kleuterleiders die specifiek met betrekking tot lichamelijke opvoeding en sport een aanvullende opleiding hebben genoten. Die zijn niet terug te vinden in de schriftelijke vraag. Dat kan een bachelor-na-bacheloropleiding (banaba) zijn, dat kan lichamelijke opvoeding zijn, dat kan kinesithérapie zijn.

Ik kan vandaag niet zeggen dat ik het zal verbieden. Ik vind het belangrijk dat het geïntegreerd gegeven wordt, maar het is wel mijn bezorgdheid dat de

kwaliteitseisen gehaald worden en dat de kwaliteit die we in de opleiding geacht worden opgenomen te hebben, ook gehaald wordt. Als dat niet zo is, moeten we daarop ingrijpen.

Ik zie wel dat er een heel groot verschil is tussen de netten en de koepels als het gaat over het aanstellen van leermeesters, wat wellicht ook te maken heeft, zeker in het gemeenschapsonderwijs, met de afzonderlijke leermeesters die aangesteld worden voor de godsdienstlessen. Maar daar zit een heel groot verschil, dat ook dieper bekeken moet worden.

Kathleen Krekels (N-VA): Bedankt, minister. Ik wil nog op twee puntjes terugkomen. Het klopt dat het een geïntegreerd gegeven is. Momenteel is er binnen de opleiding een mogelijkheid voor de studenten, zowel voor kleuter als voor lagere school, om een verdiepingsopleiding te volgen rond bewegingslessen. Dat is momenteel een keuzemodule. Hebt u er zicht op hoeveel van de leerkrachten op dit moment die keuzemodule kiezen om in hun lessenspakket op te nemen?

Een tweede aspect is de inspectie. In de Onderwijsspiegel stonden cijfers van de inspectie die aangaven dat in 2014 een kwart van de scholen niet voldeed aan het kwaliteitslabel van de lessen. In 2015 is dat nog gestegen naar een derde van de lagere scholen en een vijfde van de kleuterscholen. Hoe zult u dat meenemen in het toekomstige verhaal? Hebt u er zicht op of die scholen die eventueel uitvallen in kwaliteit, al dan niet een leerkracht lichamelijke opvoeding in hun team hadden?

Steve Vandenberghe (sp.a): Minister, ik wil toch een aantal zaken duiden. In het kleuteronderwijs is men decretaal wel verplicht om twee lestijden per klas uit het lestijdenpakket te halen. In het lager onderwijs is dat niet zo. Dat is het onderscheid tussen kleuter- en lager onderwijs.

Ik ben er niet van overtuigd dat leerkrachten zo zeker zijn, want in een bacheloropleiding wordt maar heel beperkt aandacht besteed aan het domein lichamelijke opvoeding. En wat doe je dan met leerkrachten die twintig jaar of langer voor de klas staan, met mensen die al wat ouder zijn of fysieke ongemakken hebben? Die mensen zien dat absoluut niet zitten om zelf lichamelijke opvoeding te geven.

Mijn school is daar een schoolvoorbeeld van. Dit is het eerste jaar dat mijn school zelf een leerkracht les lichamelijke opvoeding moet laten geven, omdat wij alle uren nodig hebben om grote klassen te ontdebellen, en ook in het kader van de problematiek van het M-decreet. In mei, toen het lestijdenpakket bekend werd, gaf een derde van de leerkrachten mij aan ten eerste onvoldoende gevormd te zijn om die lessen lichamelijke opvoeding te geven en ten tweede zeer onzeker te zijn om dat te doen. De reden is heel eenvoudig: het voorbereiden en het geven van die les vragen een heel aparte aanpak.

De collega zei het daarnet al: de kwaliteit van het lesgeven lichamelijke opvoeding in het basisonderwijs is er de laatste jaren op achteruitgaan. Wat zult u daar concreet aan doen, minister? Ik vraag u om u niet van die problematiek weg te draaien.

De voorzitter: De heer De Meyer heeft het woord.

Jos De Meyer (CD&V): Voorzitter, minister, collega's, kwaliteitsvolle lessen lichamelijke opvoeding en bewegingsopvoeding zijn heel belangrijk, ook voor onze fractie. Vandaag is er een vrij grote vrijheid in wie die lessen geeft, een specifieke vakleraar of een onderwijzer. Dat is mijns inziens terecht een pedagogische invulling die de scholen zelf doen.

Ik denk ook, minister, dat functiedifferentiatie een aantal kansen kan bieden. Collega A kan perfect lichamelijke opvoeding in twee of drie klassen geven, collega

B kan perfect technologische opvoeding in andere klassen geven, een derde collega kan nog Frans in een of meerdere klassen geven. Ik wil u er trouwens op wijzen dat in kleine scholen met vakleerkrachten werken niet zo eenvoudig is.

Minister, u hebt gezegd dat er grote verschillen zijn tussen de netten. In welk net wordt er het minst met specifieke vakleerkrachten lo gewerkt?

De voorzitter: De heer De Ro heeft het woord.

Jo De Ro (Open Vld): Voorzitter, minister, collega's, bewegen is uiteraard belangrijk voor de gezondheid. Ik laat in het midden wat nu het beste is: een aparte leermeester of een goed opgeleide onderwijzer of kleuterjuf. Kwaliteit en een goede opleiding moeten er zijn. Wij stellen een ander aspect vast: beweging en motorische ontwikkeling hebben een zeer grote impact op de intelligentie en het presteren van leerlingen. Zeker in scholen met veel kansarme kinderen investeren de inrichtende machten om zowel de leermeesters lichamelijke opvoeding als de onderwijzers en kleuteronderwijzers bij te scholen, om met dat aspect rekening te houden. Waar de leerkracht lichamelijke opvoeding vaak diegene was die een beetje buiten de groep stond, zie je dat hij of zij nu vaak door zijn of haar expertise mee in de groep wordt getrokken. Niet alleen het aspect van de lichamelijke ontwikkeling, obesitas en gezondheid is belangrijk, maar ook de impact van motorische ontwikkeling op studieprestaties.

Minister Hilde Crevits: Collega's, dank u wel voor de aanvullende opmerkingen.

Mijnheer Vandenberghe, u hebt gelijk met die twee uur. Maar men is vrij om te kiezen of men het laat invullen door een leermeester dan wel door de onderwijzer of kleuterleider. Dat was een beetje het vreemde van uw vraag. U mag niets zeggen, maar ik weet wat u bedoelt. Ook als u zo doet, versta ik wat u zegt. *(Minister Crevits houdt duim en wijsvinger enkele centimeter van elkaar)*

Het is geen lengtemaat, maar de uitleg.

De opdracht is al gegeven. Mevrouw Krekels, we kennen die vragen. We kennen de inspectieverslagen. Het is inderdaad heel interessant om te weten of er een verband bestaat tussen het al of niet inzetten van een vakleerkracht en de kwaliteitseisen die worden behaald. Als blijkt dat dit helemaal gelijk loopt, moeten we toch eens durven te kijken naar de manier waarop er lichamelijke opvoeding wordt gegeven in de scholen. Als dat mogelijk is, proberen we dat te achterhalen.

Ik verwijs hier naar de opmerking van de heer De Meyer en maak graag de vergelijking met Science, Technology, Engineering and Mathematics (STEM). De eindtermen wereldoriëntatie zijn nu gesplitst in wetenschappen en techniek enerzijds, en mens en maatschappij anderzijds. Velen zeggen dat het een vakleerkracht moet zijn die wetenschap en techniek geeft. Wij zeggen dat het perfect mogelijk is dat de onderwijzer in kwestie dat vak geeft. Het kan eventueel in andere klassen gebeuren.

Mijnheer Vandenberghe, u hebt een punt: niet elke onderwijzer of kleuterleider is even geschikt om lichamelijke opvoeding te geven. Maar misschien zijn er anderen die wel dat talent hebben. Scholen kunnen daarover afspraken maken.

Mijnheer De Meyer, uw vraag waar dat het meest voorkomt, had ik al beantwoord. Ik heb verwezen naar de zeer lage cijfers in het gemeenschapsonderwijs. U vindt dat antwoord trouwens in de schriftelijke vraag. Dat heeft te maken met de vakleerkracht godsdienst die daar onder andere voor wordt aangesteld, en met het splitsen.

Deze discussie is niet afgesloten voor mij. Het belangrijkste is de kwaliteitsdoelstelling halen. Daarover zijn we het allemaal eens. Dat wordt nog verder onderzocht.

Wat ten slotte de heer De Ro stelde, is heel juist. Je hebt twee uur lichamelijke opvoeding, maar er is ook het hele beleid dat een school ontwikkelt met betrekking tot bewegen en motorische vaardigheden. Daarin kan een vakleerkracht een schitterende rol spelen en een grote toegevoegde waarde zijn, ook voor het hele onderwijssysteem. Daar moeten we in de toekomst zeker rekening mee houden. We mogen bewegingsopvoeding niet herleiden tot die twee uur waartoe elke school verplicht is. We moeten dat veel meer integreren. Er zijn nu al scholen die ervoor zorgen dat de leerlingen kunnen bewegen tussen de uren of aan het eind van een uur, zodat ze niet twee uur na elkaar moeten stilzitten op een stoel, want dat is geen goede zaak. Ik kan dat nog altijd niet, al heb ik hier en daar af en toe eens wat last van mijn gewrichten. Het is heel belangrijk om voldoende te bewegen. Dat zal, gezien de obesitascijfers waarnaar u, mijnheer Vandenberghe, hebt verwezen, in de toekomst nog veel belangrijker worden.

Kathleen Krekels (N-VA): Ik wil in mijn slotopmerking het belang van beweging benadrukken. Mijnheer De Ro, dat geldt inderdaad over alle ontwikkelingen heen. Het is belangrijk in elke fase die het kind doormaakt. De ouders spelen hier ook een belangrijke rol in. In ons digitale tijdperk zitten de kinderen veel meer. De ouders moeten voldoende de tijd nemen om te spelen met de kinderen. Zij moeten hun kinderen voldoende mogelijkheid bieden om te bewegen en te spelen.

De discussie is nog open. Zullen we de keuzemodule bewaren of moeten we dit toch opnemen als een verplicht vak? Moeten we toch overwegen of een vakleerkracht in dezen niet het meest aangewezen is?

Steve Vandenberghe (sp.a): Het is duidelijk dat het debat hier niemand onberoerd laat. Als voormalig schooldirecteur merk ik toch dat de kloof tussen het politieke debat en de praktijk te groot is. Ik vraag aan de minister – ik ben daar zelf al mee begonnen in West-Vlaanderen – om een rondetafel te organiseren met directies en leerkrachten en te luisteren naar hoe zij het ervaren in de praktijk en de zaken daarna op elkaar af te stemmen. Dat kan alleen maar de kwaliteit van de lichamelijke opvoeding in de scholen ten goede komen, in het belang van de kinderen én de ouders die hun kinderen dan met een gerust hart kunnen sturen naar een school waar lichamelijke opvoeding even belangrijk is als de andere domeinen.

De voorzitter: De actuele vragen zijn afgehandeld.

ACTUELE VRAAG van Koen Daniëls aan Hilde Crevits, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, over de plaats van het STEM-kader in de uitrol van het toekomstig secundair onderwijs

De voorzitter: De heer Daniëls heeft het woord.

Koen Daniëls (N-VA): Minister, afgelopen weekend was het de Dag van de Wetenschappen. Door alle gebeurtenissen is dat helaas een beetje ondergesneeuwd geraakt in de media. De doelstelling is vooral om STEM onder de aandacht te plaatsen. STEM staat voor Science, Technology, Engineering and Mathematics. Onze fractie vindt dit zeer goed.

In het verleden is STEM en alles wat te maken heeft met techniek een beetje ondergesneeuwd geraakt. Afgelopen weekend is er een STEM-charter getekend tussen de verschillende beleidsdomeinen die ermee te maken hebben – minister Muyters vanuit Wetenschappen en u vanuit Onderwijs – om dit samen kracht bij te zetten. Voor Onderwijs is dit cruciaal, maar hoe gaat dit in zijn werk? Als je rondkijkt in Vlaanderen zie je heel wat scholen waar ophangt 'Hier STEM-opleidingen' of 'Hier bieden we STEM aan'. Het is een heel diffuus verhaal van wat

al dan niet STEM is. Soms zou je de indruk krijgen dat vanaf er een rekensom in het vak voorkomt, het STEM is.

Minister, u hebt nu een STEM-kader naar voren gebracht. We hebben het daar nog niet over gehad in de commissie, en dat is ook niet op de Vlaamse Regering geweest. Het is een adviserend kader. Hoe spoort dat met de hervorming van het secundair onderwijs waar ook opleidingen worden gescreend en met de hervorming van de eindtermen?

De voorzitter: Minister Crevits heeft het woord.

Minister Hilde Crevits: Mijnheer Daniëls, het STEM-kader is er gekomen door een samenwerking tussen het leerplichtonderwijs en het hoger onderwijs om een handleiding aan te bieden aan scholen die STEM-onderwijs willen inrichten. Voor technisch en beroepssecundair onderwijs is dat vrij evident, want ze zijn onze STEM-ambassadeurs bij uitstek. Voor het aso is dat iets moeilijker. We zien dat een aantal scholen de vrije uren waarover ze beschikken, invullen met STEM. In de ene school studeert men daar een of twee jaar over, in de andere gaat dat iets gemakkelijker. Daar neemt men het aantal uren wiskunde als referentie om te stellen dat ze STEM-onderwijs inrichten.

Op vraag van velen is gewerkt aan een STEM-kader. Dat is geen voorafname op de modernisering van het secundair onderwijs, maar een inhoudelijke leidraad die wordt aangeboden. Het wordt trouwens niet door mij persoonlijk aangeboden, want dat zou te veel eer zijn. Het wordt aangeboden door de werkgroep die zich daar het voorbije jaar over heeft gebogen. Daarin zijn dus het leerplicht- en hoger onderwijs vertegenwoordigd. Het situeert zich ook buiten de evaluatie van de eindtermen of de nieuwe eindtermen. We willen actueel inspelen op waar scholen mee bezig zijn.

Positief is dat de interesse van ouders om hun kinderen STEM-onderwijs te laten volgen, zeer groot is. Ik vind dat een bijzonder goede zaak. Het toont ook aan dat ouders ontvankelijk zijn om hun kinderen techniek, wetenschappen en technologie te laten volgen in het secundair onderwijs.

Koen Daniëls (N-VA): Minister, het is goed dat u aangeeft dat het geen voorafname is op noch de hervorming van het secundair onderwijs, noch de eindtermen. Dat zou immers het beeld kunnen scheppen bij scholen dat ze onmiddellijk mee op de kar moeten springen om de boot niet te missen. Dit is een leidraad maar geen voorafname op de toekomst.

We pleiten er al jaren voor dat ouders bewuster gaan kiezen voor techniek en wetenschap, voor tso en bso. Eindelijk krijgen wetenschap en techniek een positieve connotatie en wordt het een positieve keuze.

Minister, wanneer we die technische en wetenschappelijke opleiding in het tso en bso positief en actief in de markt willen zetten, dan moeten we ook kijken naar de aanwezige uitrusting. Hoe zult u daaraan werken?

De voorzitter: Mevrouw Brusseel heeft het woord.

Ann Brusseel (Open Vld): Minister, ik heb aandachtig geluisterd naar uw antwoord. Zoals u weet, is mijn fractie een warm pleitbezorger voor meer en beter STEM-onderwijs. Het letterwoord is intussen ook goed bekend, mensen weten waarvoor het staat maar leggen nog te vaak de nadruk op techniek en wiskunde. Er is niets verkeerd met die twee vakken maar ik wil toch herinneren aan het belang van degelijk wetenschapsonderwijs vanaf de lagere school met veel ruimte voor onderzoekend leren omdat dat de nieuwsgierigheid en passie van kinderen kan aanwakken. Dat brengt een attitude bij die zo noodzakelijk is in goed wetenschapsonderwijs.

Minister, om daarop verder te bouwen in het secundair onderwijs zou ik graag wat meer leerkrachten met het vereiste diploma voor de klas zien staan en zou ik de Vlaamse Regering willen vragen bijkomende inspanningen te leveren. Kunt u dat doen?

De voorzitter: De heer De Meyer heeft het woord.

Jos De Meyer (CD&V): Minister, u hebt woord gehouden. Op 1 oktober hebt u me in de commissie Onderwijs geantwoord dat de timing er was en dat het uw bedoeling was om het kader tegen midden november aan de scholen te bezorgen. Op 6 mei hebt u in de plenaire vergadering op een actuele vraag van mevrouw Meuleman, mevrouw Krekels en mezelf geantwoord dat het uw bedoeling was om in het eerste en tweede jaar wetenschap en techniek te versterken zodat kinderen van de eerste graad daar praktisch meer kunnen leren werken en omgaan. Mijn grote zorg en ook die van vele scholen blijft wel hoe we ervoor kunnen zorgen dat het beroepsgericht onderwijs, het huidige tso en bso, in dat STEM-verhaal wordt versterkt.

Minister Hilde Crevits: Mevrouw Brusseel, ik dacht dat u zou vragen hoe ik wat meer de focus zou leggen op wetenschappen. Ik raad u aan om naar de handleiding te kijken. Het STEM-kader dat is aangereikt, wil juist vermijden dat de focus eenzijdig op wiskunde ligt, al is wiskunde natuurlijk wel relevant.

Over de vraag hoe we meer leerkrachten met het vereiste diploma voor de klas krijgen, hebben we het al vaker gehad in de commissie. Daarvoor moeten we eerst voldoende leerkrachten hebben die niet alleen voor de wetenschapsopleiding kiezen maar die ook les willen geven. Dat hangt samen met de hervorming van de lerarenopleiding die gepland is. Ik heb al een aantal suggesties gedaan om ervoor te zorgen dat wie de opleiding volgt, meteen ook de leraarsopleiding heeft genoten waardoor men niet nog eens een jaar of halfjaar extra moet studeren.

Mijnheer Daniëls, ik wil STEM niet herleiden tot bso en tso. STEM is wat mij betreft breder, het is het volledige domein van wetenschappen en techniek. Ik zie trouwens in onze technische scholen schitterende zaken gebeuren. Ook in het kader van Scholen van Morgen worden technische campussen opgericht die de deuren heel wijd openzetten en die de aso-scholen uitnodigen om hun techniek-lokalen en labs te gebruiken. Dat zorgt voor meer kruisbestuiving tussen praktijkgericht en heel theoretisch onderwijs en dat is een heel goede zaak.

Collega De Meyer, ik ben zeer blij dat u vaststelt dat ik woord gehouden heb. Er was wat commotie omdat er verbazing in uw stem klonk, maar het was geen verbazing maar enthousiasme. Daar ben ik heel blij om. Hoe we die technische scholen kunnen versterken, heeft te maken met de gebouwen waar de scholen in gehuisvest zijn maar ook met de positieve keuzes die moeten worden gemaakt. Dat hangt samen met de modernisering van ons secundair onderwijs. Als je zorgt dat kinderen in het eerste en tweede middelbaar niet al onmiddellijk vastzitten maar nog goed gemotiveerde keuzes kunnen maken, en als die potentiële keuze voor technisch onderwijs in het hart van de mensen terechtkomt, wat nu nog veel te weinig het geval is, dan zullen we meer jongeren die technische opleidingen kunnen laten volgen.

Bij veel mensen is er nog altijd de misvatting dat als je technisch onderwijs hebt gevolgd, je niet verder kunt studeren. Dat is helemaal niet juist. Heel veel technische richtingen bieden schitterende opportuniteiten om verder te studeren. We moeten daar hoogdringend duidelijkheid in scheppen en werk maken van de verdere uitvoering van onze modernisering van het secundair onderwijs.

Koen Daniëls (N-VA): Minister, ik noteer vooral de positieve keuze en ook het basisonderwijs. Collega Brusseel heeft er ook naar verwezen. Daar zit de sleutel

om wetenschap en techniek vooruit te helpen. In het basisonderwijs moeten we de kinderen ten volle kennis laten maken met wetenschap en techniek zodat ze voor het secundair een zeer positieve keuze kunnen maken. Om die reden stelden we ook de vraag naar de uitrusting van de bso- en de tso-scholen. Zo kunnen zij zich positief in de markt zetten en krijgen we geen concurrentiestrijd waarbij ons tso en bso nog meer onder druk komen te staan. Mensen kunnen dan een goed geïnformeerde keuze maken op basis van wat ze in het basisonderwijs aan wetenschappelijke geletterdheid hebben kunnen ervaren.

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

ACTUELE VRAAG van Caroline Gennez aan Hilde Crevits, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, over de beleidsconclusies uit het OESO-rapport 'Education at a Glance' en de aanpak van schooluitval

De voorzitter: Mevrouw Gennez heeft het woord.

Caroline Gennez (sp.a): Voorzitter, minister, de OESO doet interessant studiewerk over de staat van het onderwijs in ons land en in 34 OESO-landen. Het is altijd interessant om te kijken wat de meest recente bevindingen zijn. Uit de 'Education at a Glance 2015' komt heel duidelijk naar voren dat in ons land 18 procent, of bijna een vijfde, van de 25- tot 34-jarigen geen diploma heeft en dus een vogel voor de kat is op de arbeidsmarkt.

Komt daarbij dat 20 procent, of een vijfde, van de 20- tot 24-jarigen jongeren zijn die noch in een opleiding zitten, noch een job hebben, en dus ook een vogel voor de kat dreigen te worden voor de rest van hun loopbaan.

De cijfers zijn Belgisch, Vlaanderen doet het met 14 procent iets beter. Maar in Brussel, waar we toch ook een belangrijke onderwijsbevoegdheid hebben, zien we dat 25 procent van de jongeren zonder diploma de arbeidsmarkt betreedt. Vlaanderen doet het beter, maar als we ons willen vergelijken met de top, dan doen we het eigenlijk niet zo goed. Landen als Duitsland, Zwitserland, Finland en Oostenrijk hebben maar een schooluitval van 10 procent. Dat is de kop van het peloton. Daar moeten we wat sp.a betreft, op mikken.

Wat de zwakke prestaties en de hoge schoolse uitval betekent voor het welbevinden van jongeren, en in het bijzonder van de allochtone jongeren, daarin zijn we eigenlijk de tweede slechtste leerling uit de Europese klas, na, o ironie, Frankrijk. Daar hoeft ik geen tekening bij te maken. Hier schuilt ook een fundamenteel gevaar voor onze samenleving. Daar moet dus aan geredieerd worden.

Minister, hoe gaat u die schooluitval zonder diploma terugdringen? Hoe plaatst u dat in de hervorming van het secundair onderwijs?

De voorzitter: Minister Crevits heeft het woord.

Minister Hilde Crevits: Mevrouw Gennez, ik stel vast dat u bijzonder veel kritiek hebt op het verleden. Dank u wel voor uw vraag, hoor, maar ik vind het wel spijtig dat u een dergelijk interessant rapport herleidt tot één vaststelling. Ik heb gisteren van een van de onderzoekers een heel lange beschouwing gekregen over wat er aan positieve en minder goede dingen in staat. Maar dat neemt niet weg dat ik de zorg om de ongekwalificeerde uitval met u deel.

Ik ben het alleen niet helemaal eens met uw cijferanalyse. Ik verwijs naar wat Pedro De Bruyckere vanmiddag op de sociale media heeft gepost, namelijk dat de schooluitval in Vlaanderen 7 procent bedraagt. We komen van 14 procent enkele jaren geleden. 10 procent is ons streefdoel, zegt u zelf, maar we zitten nu op 7 procent.

Betekent dit dat we geen inspanningen moeten doen? Neen. Het betekent wel dat ik eerst wat lof wil geven aan de inspanningen die in de voorbije jaren zijn geleverd om de strijd tegen het ongekwalificeerd schoolverlaten op te voeren. Het blijkt dat het beleid ook resultaten heeft geboekt. We moeten uiteraard nog een tandje bij steken, dat is juist. De modernisering van het secundair onderwijs kan inderdaad helpen. We moeten niet moderniseren om te moderniseren, maar wel zodat de groep jongeren voor wie voltijds onderwijs nu geen optie is, via een beter stelsel van leren en werken en duaal leren aan de slag kan gaan.

We hebben de conceptnota, we hebben de pilootrichtingen geselecteerd, dus we maken daar volop werk van. Voor de groep jongeren die nu uitvalt en zonder enige kwalificatie op de arbeidsmarkt terecht dreigt te komen, heb ik met minister Muyters afgesproken om de databank onderwijs te koppelen aan die van de VDAB, zodat die jongeren verder kunnen worden gevolgd en gestimuleerd om toch een opleiding te volgen.

De doelgroep 25- tot 34-jarigen mogen we niet vergeten. Ook in de hervorming van het volwassenenonderwijs moeten we prioritair focussen op het aanbieden van secundair onderwijs zodat ook die groep in staat zou zijn dat diploma te halen. Ze zijn, zoals u terecht onderstreept, een vogel voor de kat als ze ongekwalificeerd in de maatschappij blijven functioneren.

Caroline Gennez (sp.a): Ik baseer me uiteraard op de cijfers van het OESO-rapport zelf, niet op Pedro De Bruyckere of anderen die interpreteren. Het gaat over concrete cijfers die Dirk Van Damme, OESO-specialist, uitgebreid heeft toegelicht.

Minister, ik kan me niet voorstellen dat u die cijfers betwist. Uiteindelijk hebt u zelf op 2 oktober 2014 in dit parlement aangekondigd dat u concrete initiatieven zou ontwikkelen, net om specifieke inspanningen te doen voor die NEET-jongeren (Not in Employment, Education or Training) zonder opleiding en zonder werk. Wat blijkt? In 2015 hebben we nog geen specifieke initiatieven gezien en is het aantal ook gestegen.

Op 3 december 2014 kondigde u hier ook aan dat de structuur van het secundair onderwijs nood heeft aan vereenvoudiging en hervorming. U zei letterlijk dat dat tegen dit schooljaar al in embryonale vorm zichtbaar zou zijn. Dit schooljaar is ondertussen bijna drie maanden ver en we hebben nog altijd niets gezien van die structuurhervorming. Ik wil graag de inspanningen uit het verleden honoreren, maar komt die hervorming van het secundair onderwijs er nog? Wat gaat u doen om het bso en het tso, waar heel veel kinderen zitten die moeite hebben om een diploma te halen, op te waarderen in een volwaardige hervorming van het secundair onderwijs? (*Applaus bij sp.a*)

De voorzitter: De heer Van Dijck heeft het woord.

Kris Van Dijck (N-VA): Mevrouw Gennez, met cijfers kun je alles aantonen, maar er wordt hier een proces van het verleden gemaakt. Voor mij zijn de Eurostatcijfers toch ook belangrijk. Is het nu 7 of 10 of 11 procent, ik zie in elk geval een positieve evolutie. Achter elk procent zitten absolute cijfers. Voor mij is elke jongere die geen diploma heeft en te vroeg uitstroomt uit het onderwijs, er een te veel.

We zijn inderdaad bezig met het masterplan om maatregelen te nemen. Voor die specifieke doelgroep is het stelsel leren en werken in het leven geroepen. Dat zit nog in een pilootfase, maar misschien kunt u daarover klaarheid scheppen. Wat is de stand van zaken? Dit zijn cruciale hefboomen voor de doelgroep die we voor ogen hebben.

De voorzitter: Mevrouw Helsen heeft het woord.

Kathleen Helsen (CD&V): Minister, de hoge schooluitval is reeds jaren onze grote bekommernis. Vanuit het beleid moeten we zeer goed kijken op welke manier we kunnen remediëren. In uw planning hebt u daarvoor reeds goede initiatieven genomen en in het vooruitzicht gesteld. Het is zeer belangrijk dat we de modernisering van het secundair onderwijs doorvoeren. Ook de OESO benadrukt dat het belangrijk is dat we daaraan werken en juiste keuzes maken. De hervorming van het volwassenenonderwijs is eveneens zeer belangrijk. U stelt daarnaast ook de hervorming van de lerarenopleiding en de professionalisering van onze leerkrachten voorop als aandachtspunt, samen met het actieplan 'Samen tegen Schooluitval'.

U geeft zelf aan dat er een gunstige evolutie is. Het is belangrijk dat we er een goed zicht op hebben waaraan het nu precies ligt dat we goede stappen vooruit zetten, zodat we de juiste conclusies kunnen trekken in verband met de maatregelen.

De voorzitter: De heer De Ro heeft het woord.

Jo De Ro (Open Vld): Minister, het gemiddelde – of het nu zeven, tien of veertien is – is beter dan een aantal jaren geleden. Dat zegt u terecht. Als je wat meer inzoomt op de cijfers, merk je dat er in bepaalde steden en bepaalde groepen veel hogere cijfers zijn. Dat verontrust onze partij. We mogen terecht spreken over vogels voor de kat.

Ik heb zelf de cijfers van eergisteren, gisteren en vandaag naast elkaar gelegd. Enkel Frankrijk scoort nog slechter in het aantal leerlingen dat zich thuis voelt in het onderwijs – en in het bijzonder van een aantal doelgroepen. We moeten niet alles tegelijk aanpakken, maar ons focussen op het stuk van het secundair onderwijs waar het niet goed zit.

Minister Hilde Crevits: Collega's, ik wil een aantal zaken oplijsten, aangezien mevrouw Gennez vindt dat er nog niets is gebeurd.

In de Vlaamse Regering hebben we de conceptnota Samen tegen Schooluitval goedgekeurd. Meer nog: één of twee weken geleden hebben we een specifieke maatregel goedgekeurd die vroeger niet mogelijk was. Mijnheer De Ro, vroeger was het zo dat jongeren die zich om allerlei redenen minder goed voelden op school wel een time-out konden volgen. Dat was echter heel strak en niet flexibel geregeld. De Vlaamse Regering heeft nu beslist om flexibele trajecten toe te laten. Op maat van de jongeren die zich niet zo goed voelen, kunnen de scholen kiezen tussen time-out en time-in. Time-in betekent dat jongeren in de school een tijdje apart schoollopen. Het gebeurt zo in Mechelen. We zullen daarvoor extra middelen uittrekken of misschien gebeurt dat al. Zo kunnen we ervoor zorgen dat jongeren zich beter voelen. Dat is zeer relevant als flankerende maatregel naast de modernisering van het secundair onderwijs om ervoor te zorgen dat de jongeren mee blijven.

Verder is ook de conceptnota Duaal leren goedgekeurd. Het was grappig dat sommige collega's deze ochtend vroegen wat dat 'duaal leren' precies is. Het concept 'leren en werken' is beter ingeburgerd. Jongeren voor wie het voltijds secundair onderwijs geen optie is, krijgen de kans om via de werkvloer hun kwalificatie te halen. Dat bestaat vandaag natuurlijk al. Maar de jongeren die in dat deeltijds leren en werken terechtkomen, zijn vaak jongeren die al veel te lang in een cascade van maatregelen hebben gezeten en daar helemaal uitgeblust aankomen. We willen daar een positieve keuze van maken. We starten volgend schooljaar met zeven studierichtingen die werden geselecteerd om na te gaan of het lukt om aan een diploma te geraken wanneer 60 procent van de tijd op de werkvloer wordt doorgebracht.

Collega's, de audits over de leerlingenbegeleiding zijn beschikbaar. We kunnen nu werk maken van het versterken van die leerlingenbegeleiding. De Vlaamse

Scholierenkoepel heeft al gezegd dat veel leerlingen die leerlingenbegeleiding maar half kennen en dat we die dus dichterbij de leerlingen moeten brengen. Die audit is klaar. Nu kunnen we dus actie ondernemen.

De heer Van Dijck vraagt naar de modernisering van het secundair onderwijs. Het feit dat hij ernaar vraagt, is een teken dat alle fracties van de meerderheid het noodzakelijk vinden dat ons secundair onderwijs wordt gemoderniseerd. De screening van de richtingen zijn klaar. Ook het schema is klaar om werk te maken van de modernisering. Mevrouw Gennez, volgens het masterplan Secundair Onderwijs moet het klaar zijn tegen april of mei volgend jaar. We zullen die timing zeker halen. Het is mijn bedoeling om daarin zelfs een stukje sneller te gaan.

Caroline Gennez (sp.a): Hoe sneller, hoe beter. Ons onderwijs heeft dringend nood aan die hervorming.

Collega's in de meerderheid, jullie zijn intussen 488 dagen, of 16 maanden, bevoegd voor het onderwijs. Wat in december 2014 werd aangekondigd, namelijk inzicht in de vereenvoudiging van het secundair onderwijs, is er op dit moment nog niet. Maar kom, we leven op hoop, en ook wij pleiten er namens sp.a heel erg voor om de lat in ons onderwijs hoger te leggen, maar ook om in te zetten op het dichten van de kloof. Dat kan, naar ons inzicht, met een brede eerste graad, met een goed georiënteerde studiekeuze op 14 jaar en vooral met een bijzondere aandacht voor dat systeem van duaal leren, dat je leert op school en op de werkplek. Zo kan je als een sterke burger en als een goed talent voor de economie aan je volwassen loopbaan beginnen. Minister, daarvoor hopen we dat u een tandje bij zult steken. (*Applaus*)

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

ACTUELE VRAAG van Martine Fournier aan Ben Weyts, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand, Toerisme en Welzijn, over het gebruik van ANPR-camera's in de strijd tegen criminaliteit en terreur

De voorzitter: Mevrouw Fournier heeft het woord.

Martine Fournier (CD&V): Minister, u hebt mij dit weekend blij gemaakt. Al jaren ijver ik immers voor het plaatsen van ANPR-camera's op de snelwegen ter bestrijding van criminaliteit en meer bepaald van de grenscriminaliteit.

Dit weekend verkondigde u dat u zult investeren in ANPR-camera's op de autosnelwegen voor de bestrijding van criminaliteit en terrorisme. Dat kan ik enkel toejuichen. Wat ik wel gemist heb, is de prioritaire aanpak van de grensovergangen. Ik weet dat sommige mensen denken dat grensovergangen een lokaal probleem zijn, maar dat zijn ze allerminst. In feite vormen ze veeleer de kern van het probleem.

Op vraag van gouverneur Carl Decaluwé hebben we in West-Vlaanderen een uitrol gedaan van het cameraschild. Veel lokale besturen hebben samen met de politiezones zwaar geïnvesteerd in ANPR-camera's, niet alleen aan de grens, maar ook in het binnenland, zodat we een gebiedsdekkend systeem hebben.

Het is voor ons frustrerend als we onze lokale wegen bewaken met ANPR-camera's en moeten vaststellen dat er twee grote gaten zitten in ons systeem: de E40 in Adinkerke en de grensovergang van de E17 in Rekkem. Naar aanleiding van de terreuraanslagen in Parijs heeft de Franse politie beslist om de grensovergang op de E17 zwaar te bewaken. Al meer dan twaalf dagen staat de Franse politie op de E17 met minimum acht tot tien man de grensovergang te bewaken. Meer nog, sedert zaterdagochtend hebben ze beslist om honderden mensen in te

zetten om de lokale wegen te bewaken. Als het bewaken van de grens voor de Franse overheid zo'n immense opdracht is, denk ik dat het toch niet om een lokaal probleem gaat, maar dat het op een hoger niveau van belang is.

Minister, zult u prioritair inzetten op ANPR-camera's aan de grenzen?

De voorzitter: Minister Weyts heeft het woord.

Minister Ben Weyts: Ik ben een groot voorstander van trajectcontrole, waarbij gebruikgemaakt wordt van die ANPR-camera's. Waarom is dat zo? Het komt de verkeersveiligheid ten goede. We hebben dergelijke camera's geïnstalleerd in Wetteren, waar er vroeger op jaarbasis vijftig letselongevallen gebeurden. Sindsdien zijn er nul ongevallen. Vandaar dat we ervoor kiezen om zwaar te investeren in acht bijkomende trajectcontroletracés op de gewestwegen, boven op de zestien bestaande.

Op de autosnelwegen zijn er nu twee tracés, en er komen er nog twee bij. Vreemd genoeg is dat een andere situatie, want sinds de zesde staatshervorming zijn we wel bevoegd voor de installatie van die camera's, maar de inkomsten gaan naar de federale kas. Dat is een gekke situatie en anders dan voor de gewestwegen. Daar is het immers een een-op-eenrelatie: we zijn verantwoordelijk voor de installatie, maar ook voor de inkomsten.

Op de oproep van premier Michel van vorige week, heb ik gereageerd door te zeggen dat ik ook op die autosnelwegen meer wil investeren in trajectcontrole. We kunnen daar een win-winsituatie van maken als we een combinatie maken van verkeersveiligheid met criminaliteitsbestrijding. Vandaar dat het voorstel vandaag voorligt op het kernkabinet. Ik denk dat het een win-winsituatie zou kunnen zijn, waarbij verkeersveiligheid en de bestrijding van criminaliteit en terrorisme hand in hand kunnen gaan.

Martine Fournier (CD&V): Minister, ik heb eigenlijk geen antwoord gekregen op mijn vraag. Mijn specifieke vraag is of u de camera's ook zult inzetten op de grensovergangen, want dat is de kern van het probleem. Bent u bereid om dat als eerste aan te pakken?

Ik had ook nog een vraag over de kilometerheffing, die op 1 april van start gaat en waarvoor eveneens ANPR-camera's worden ingezet. Mijn vraag is of u, of de federale overheid, die waardevolle gegevens kunnen gebruiken voor het bestrijden van criminaliteit en terrorisme?

De voorzitter: De heer Van Miert heeft het woord.

Paul Van Miert (N-VA): Minister, ik heb een bijkomende vraag. In de commissie hebben we al heel wat gediscussieerd over de nummerplaatlezers en er werden al veel schriftelijke vragen en vragen om uitleg over gesteld. Als we de ANPR-camera's gaan gebruiken om de grenscriminaliteit te bestrijden en te voorkomen, dan zal u toch overleg moeten plegen met uw federale collega's, onder meer met de minister van Binnenlandse Zaken. Foto's maken en nummerplaten controleren is één zaak, maar we moeten er ook iets mee kunnen doen. Mijn vraag is of u al overleg hebt gepleegd met de minister van Binnenlandse Zaken.

De voorzitter: De heer Somers heeft het woord.

Bart Somers (Open Vld): Minister, ik deel uw enthousiasme voor ANPR-camera's. In mijn stad staan er heel veel. Zowel op het vlak van verkeersveiligheid als inzake criminaliteitsbestrijding, dus ook in het kader van het terrorisme, kunnen ze heel nuttig zijn. Ik was heel gecharmeerd door uw redenering, namelijk dat de overheid die de camera's plaatst, ook de inkomsten ervan moet

hebben. U bent een consequent man, wenst u dit consequent door te trekken naar alle beleidsniveaus? Voor sommige beleidsniveaus is het frustrerend dat ze veel in de camera's investeren, maar er weinig van terugkrijgen. Kunnen we u vanaf nu op het lokale niveau als onze grootste bondgenoot zien om dit in één beweging niet alleen voor Vlaanderen, maar ook voor de lokale entiteiten gedaan te krijgen? (*Applaus*)

Minister Ben Weyts: We ondersteunen politiezones met een tussenkomst van 40 tot 50 procent voor de installatie van die trajectcontroles. Ik heb begrepen dat de financiering van de politiezones, destijds federaal geregeld door de u welbekende ministers, ook gebaseerd is op de inkomsten die in de betrokken politiezone gegenereerd worden. Ik ben niet verantwoordelijk voor het financieringssysteem dat toen werd ingevoerd. Wat mij betreft mag het allemaal wat duidelijker zijn. Er werd destijds een financiering afgesproken op federaal niveau, en het Vlaamse niveau heeft dit gewoon gekopieerd via de gekke staats-hervorming, die een eigenaardig effect heeft gesorteerd met betrekking tot de inkomsten van trajectcontroles en ANPR-camera's op de autosnelwegen.

Ik heb inderdaad overleg gepleegd met de minister van Binnenlandse Zaken. Die zou een en ander agenderen op het kernkabinet vanavond. Ik wil u natuurlijk graag blij maken, mevrouw Fournier, maar niet met een dode mus. Wanneer ik met de Federale Regering tot een overeenkomst kom, zal ook dit beleidsniveau een inbreng hebben aangaande de portieken die zullen worden geïnstalleerd.

Ik ga er wel van uit dat, gelet op de problematiek rond terrorisme- en criminaliteitsbestrijding, die twee "gaten", zoals u ze noemt, in het hele verdedigings-schild als eerste twee aan bod zullen komen. Ik houd een slag om de arm, omdat ik dat uiteindelijk ook samen met het federale niveau wil bespreken.

Martine Fournier (CD&V): Ik ben heel blij, vooral met die laatste zin en ook met de tussenkomst van collega Somers. Ik ben bereid een factuurtje te maken en door te sturen naar de federale of de Vlaamse regering. Het maakt niet uit naar welke regering, als we maar geld krijgen voor onze ANPR-camera's.

Ik wil toch nog eens benadrukken, vooral voor u, voorzitter, dat de grens geen lokaal probleem is. Er zijn heel veel problematieken.

De voorzitter: Ik heb niets gezegd.

Martine Fournier (CD&V): Jawel, u hebt deze middag in de lift tegen mijn medewerker gezegd dat het een lokaal probleem is. (*Gelach*)

Om dat te weerleggen, voorzitter, nodig ik u heel graag uit voor een werkbezoek bij ons. Ik zal u alle problematieken graag in kaart brengen. Een officiële uitnodiging volgt.

De voorzitter: Dat is fijn. Ik zal van die uitnodiging gebruik maken, mevrouw Fournier. Ik zal heel graag naar Menen komen. Wie weet zie ik de heer Bossuyt dan misschien nog eens.

De actuele vraag is afgehandeld.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, we schorsen de vergadering.

– *De vergadering wordt geschorst om 16.24 uur.*

– *De vergadering wordt hervat om 16.34 uur.*

ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met het samenwerkingsakkoord van 15 mei 2014 tussen de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap en de Duitstalige Gemeenschap over de toetreding tot het Uitgebreid gedeeltelijk akkoord over sport (EPAS), ingevoerd door de resolutie van de Raad van Europa van 11 mei 2007, zoals gewijzigd op 13 oktober 2010

– 534 (2015-2016) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het ontwerp van decreet houdende instemming met het samenwerkingsakkoord van 15 mei 2014 tussen de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap en de Duitstalige Gemeenschap over de toetreding tot het Uitgebreid gedeeltelijk akkoord over sport (EPAS), ingevoerd door de resolutie van de Raad van Europa van 11 mei 2007, zoals gewijzigd op 13 oktober 2010.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Poschet, verslaggever, heeft het woord.

Joris Poschet (CD&V): Op donderdag 12 november 2015 behandelde de Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media het ontwerp van decreet houdende instemming met het samenwerkingsakkoord zoals u daarnet omschreef.

Minister Muyters stelde het Enlarged Partial Agreement on Sport (EPAS) voor aan de commissie als een uitgebreid gedeeltelijk akkoord, een specifieke vorm van samenwerking in de Raad van Europa. Het gaat om een samenwerking tussen leden van de Raad van Europa met een eigen budget en een eigen individuele bijdrage. Het lidmaatschap staat ook open voor niet-leden van de Raad. Het EPAS wil de sport en haar positieve waarden bevorderen met als doel gezonde, rechtvaardige en goed georganiseerde sport te verwezenlijken.

Opdat België zou kunnen toetreden, hebben de Vlaamse, Franse en Duitstalige Gemeenschap een samenwerkingsakkoord gesloten op 15 mei 2014. Op 9 oktober 2015 keurde de Vlaamse Regering het bijhorend instemmingsdecreet goed.

De modaliteiten en de financiering van de vertegenwoordiging verloopt volgens de principes van de EU-samenwerking.

De verdeelsleutel voor de financiële bijdrage en de lasten is de volgende: 59,1 procent voor Vlaanderen, 40,1 procent voor de Franse Gemeenschap en 0,8 procent voor de Duitstalige Gemeenschap.

De effectieve toetreding zal pas plaatsvinden na het doorlopen van de gehele procedure door de drie gemeenschappen. In de Franse Gemeenschap keurde de regering het instemmingsdecreet definitief goed en werd het dossier ingediend bij het parlement. In de Duitstalige Gemeenschap werd op korte termijn een definitieve goedkeuring en parlementaire behandeling vooropgesteld.

Vandaag leggen we het aan u voor.

Tijdens de bespreking was er maar één opmerking van mezelf voor verdere toelichting bij de financiële verdeelsleutel. De minister verduidelijkt daarop dat de verdeelsleutel is overgenomen die gebruikelijk is voor de WADA-bijdragen van België.

Vervolgens volgde de artikelsgewijze bespreking en de eindstemming. Het ontwerp van decreet werd eenparig aangenomen met 14 stemmen.

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Ik wil alleen benadrukken dat ik heel blij ben met de bespreking en de verslaggeving uit de commissie. Ik denk dat we op deze manier weer een stap op dat internationaal vlak bij zetten.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? *(Neen)*

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet. (Zie *Parl.St.* VI.Parl. 2015-16, nr. 534/1)

– *De artikelen 1 en 2 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden

ONTWERP VAN DECREET tot wijziging van diverse decreten, wat betreft de integratie van de beleidsondersteunende opdracht inzake sport in het agentschap Sport Vlaanderen, en tot wijziging van het Antidopingdecreet van 25 mei 2012

– **545 (2015-2016) – Nrs. 1 en 2**

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het ontwerp van decreet tot wijziging van diverse decreten, wat betreft de integratie van de beleidsondersteunende opdracht inzake sport in het agentschap Sport Vlaanderen, en tot wijziging van het Antidopingdecreet van 25 mei 2012.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Wouters, verslaggever, heeft het woord.

Peter Wouters (N-VA): Op donderdag 12 november 2015 behandelde de Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media het ontwerp van decreet tot wijziging van diverse decreten, wat betreft de integratie van de beleidsondersteunende opdracht inzake sport in het agentschap Sport Vlaanderen, en tot wijziging van het Antidopingdecreet van 25 mei 2012.

Minister Muyters begon met een toelichting waarbij hij de wijzigingen kaderde binnen het regeerakkoord en zijn beleidsnota. De wijzigingen gaan uit van de logica dat er één loket ter facilitering is van de klant, ofwel de sporter. Alle ondersteuningsmaatregelen komen bij één agentschap terecht. De omschakeling naar de naam Sport Vlaanderen moet die omslag uitdragen en dekt de integrale lading van alles wat in Vlaanderen sport betreft.

In eerste instantie is er gesleuteld aan het Bosodecreet van 7 mei 2004, maar er zijn wijzigingen doorgevoerd in meerdere decreten om de hervorming te realiseren. Tegelijk is het Antidopingdecreet aangepakt.

Artikelsgewijs zijn er twaalf hoofdstukken. Hoofdstuk 2 omvat de wijzigingen van het Bosodecreet. Hoofdstukken 3 tot en met 10 bevatten de technische wijzigingen naar aanleiding van de inkanteling en hoofdstuk 11 omvat de wijzigingen inzake het Antidopingdecreet. De inwerkingtreding zou voorzien zijn op 1 januari 2016. Het ontwerp van decreet somt de taken van het agentschap op, met als onderdelen voorbereiding, evaluatie, breedtesport en topsport alsook de uitvoering van het beleid. De Vlaamse Regering kan aan het agentschap opdrachten toewijzen.

Tijdens de bespreking in de commissie sluit Joris Poschet zich namens de CD&V-fractie aan bij de positieve appreciatie van de Vlaamse Sportraad ten aanzien van het realiseren van één centraal aanspreekpunt voor sporters en verenigingen. Hij stelde nog enkele vragen aan de minister over de naamsverandering, het financiële plaatje en de inkanteling van NADO.

Rob Beenders sluit zich namens de sp.a-fractie aan bij de vragen over financiering van de naamsverandering. De naam zelf vindt hij alvast heel duidelijk en goed gekozen. De minister licht toe dat er geen geld wordt vrijgemaakt voor de naamsverandering, maar dat dit geleidelijk aan zal gebeuren. Ook wat antidoping betreft krijgt de minister steun van de sp.a-fractie.

Lionel Bajart beaamt namens de Open Vld-fractie dat niemand tegen bestuurlijke vereenvoudiging en efficiëntiewinst kan zijn. Het samenbrengen bij één entiteit noemt hij bijzonder positief. Hij stelde nog bijkomende vragen over de effecten op het personeelsbestand, de evaluatie van NADO en de juridische betekenis aan de minister.

Herman Wynants vernoemde namens de N-VA-fractie dat de gehele operatie grote voordelen kan opleveren waarbij klantvriendelijkheid voorop komt te staan. Het éénloketprincipe brengt ook transparantie.

Bart Caron kan zich met de Groenfractie grotendeels vinden in het ontwerp van decreet en vindt het prima dat er organisatorisch bepaalde activiteiten in het nieuwe agentschap worden ingekanteld. Hij stelde nog enkele bijkomende vragen over de toevoeging van Brussel in het concept. Hij pleit er echter voor om een organisatorisch-administratieve en juridische scheiding aan te houden tussen NADO en de sportadministratie. Zo niet, komt er een organisatie met weliswaar operationele autonomie, die echter potentieel moet optreden tegen actoren die een arbeidsovereenkomst hebben met datzelfde agentschap.

De minister reageert hierop dat NADO hoognodig elders terecht moest komen. Decreetaal wordt er nu operationele en financiële onafhankelijkheid voorzien. Het ontwerp zorgt er expliciet voor dat belangenvermenging wordt uitgesloten. NADO heeft tevens bij Sport Vlaanderen veel directer toegang tot relevante informatie.

Joris Poschet reageert hier nog op dat CD&V hoopt dat de decreetaal ingebouwde onafhankelijkheid solide zal zijn. Bart Caron beaamt de operationele en financiële scheiding, maar waarschuwt nog voor de administratieve afhankelijkheid.

Er volgt een artikelsgewijze bespreking en ten slotte een eindstemming. Het ontwerp van decreet tot wijziging van diverse decreten, wat betreft de integratie van de beleidsondersteunende opdracht inzake sport in het agentschap Sport Vlaanderen, en tot wijziging van het Antidopingdecreet van 25 mei 2012, wordt aangenomen met 13 stemmen voor bij 1 onthouding.

De voorzitter: De heer Wynants heeft het woord.

Herman Wynants (N-VA): Voorzitter, minister, dames en heren, mijn fractie steunt dit ontwerp van decreet volmondig. Het voert het regeerakkoord uit.

Het geeft een efficiënte indeling van onze overheid. Dat is al aangehaald. Het is positief om onder één naam te zitten: Sport Vlaanderen. Dat is de budgettaire en bestuurlijke eenmaking van de sportwereld in Vlaanderen.

Daarnaast wil ik er nog even op wijzen dat deze indeling, deze enorme samensmelting die er is gekomen, ook voor de individuele sporter een enorm voordeel heeft. We hebben duidelijk één loket voor alle sportaangelegenheden, zowel voor de recreatieve sporter als voor de topsporter.

Dan wil ik nog een kleine toevoeging doen met betrekking tot de NADO. Het WADA heeft deze constellatie, die de heer Wouters daarnet heeft uitgelegd, volledig goedgekeurd.

De voorzitter: De heer Beenders heeft het woord.

Rob Beenders (sp.a): Voorzitter, minister, geachte leden, ik denk dat het meeste is gezegd over de houding van sp.a met betrekking tot dit ontwerp van decreet. Minister, het is eigenlijk ook de ambitie van sp.a om u bij elk sportdecreet maximaal te steunen. We hebben dat al regelmatig gezegd. We zouden het liefst heel deze legislatuur steeds ja willen stemmen als u een ontwerp van decreet met betrekking tot sport voorlegt.

We hebben in de commissie aan u ook een uitnodiging gericht over het ontwerp van decreet dat de dag nadien door de Vlaamse Regering werd besproken, over de toekomst van de sportfederaties. Ik wil die uitnodiging graag nog eens herhalen, want ik vrees dat we anders naar een decreet gaan waarover we misschien iets minder positief zullen zijn. We willen u nog altijd de hand reiken en samen met u zelfs kamerbreed gaan om ook uw volgende ontwerp van decreet, met betrekking tot de sportfederaties, goed te keuren.

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

Bart Caron (Groen): Voorzitter, ik dank de heer Wouters voor het gedegen verslag. Ik wil toch nog even interveniëren. Ik lijk op de heer Beenders wat het vorige punt betreft. Ik merk ook dat we in de commissie vaak niet aan partijpolitiek doen als het over sport gaat, maar de belangen van de sport als dusdanig, van de sporters en hun hele omgeving, boven ons politieke handelen stellen.

Ik vind het enerzijds zeker oké dat de delen van het beleidsveld die in het departement waren ondergebracht en de grote delen die bij Bloso waren ondergebracht, nu terug samenkomen. Die komen allemaal in dat nieuwe agentschap Sport Vlaanderen. Dat is ook een goede naam, die wellicht minder mysterieus zal zijn voor nieuwe, jonge sporters dan Bloso. Ik daag de vergadering overigens uit: voor wat staat het letterwoord Bloso? Dat zou een leuke quizvraag zijn. Ik vraag me vooral af of nog veel mensen weten waar die eerste b voor staat. Voorzitter, u bent te jong om te antwoorden. Minister, het is dus een goede zaak dat dit inkantelt, dat het een nieuwe naam krijgt en dat dit één beleid wordt. We kennen de historische verklaring, de voorgeschiedenis en daar gaan we niet naar terugkeren. Daarvoor krijgt u dus de grootste onderscheiding.

Anderzijds wil ik over ons nationale dopingagentschap NADO toch nog eens een principiële opmerking maken. Ik zal dit ook duiden. Het gaat niet over u als minister van Sport. Ik heb vertrouwen in uw handelen ter zake en ik weet dat u, zelf, via uw kabinet of via uw diensten, op geen enkele wijze invloed zult uitoefenen op het autonome handelen van ons dopingagentschap. U bent een belangrijk figuur in het WADA. U deelt de waarden en de procedures daarvan. Daarover gaat het dus niet.

Het onderbrengen van NADO in het agentschap Sport Vlaanderen betekent echter het volgende. Ik zal het even duidelijk illustreren voor wie de materie minder goed kent. De jonge, beloftevolle topsporters, in sportdisciplines die geen grote verdieneffecten veroorzaken, die op de payroll staan van datzelfde agentschap, zullen worden gecontroleerd door een dopingagentschap onder dezelfde leiding als hun werkgever. De werkgever, of een deel daarvan, zal dus eigenlijk atleten die bij hem in dienst zijn, op doping controleren. Dat is ethisch niet correct. Ik weet dat u probeert dat administratief goed te onderscheiden, dat u probeert daar via de begroting, de hiërarchie en de manier van verantwoorden een oplossing voor te vinden. Nogmaals, ik wil dat accepteren van u en uw kabinet in

persona, maar dit ontwerp van decreet is niet alleen gemaakt voor nu, maar ook voor de toekomst.

In het verleden was de NADO ook niet ondergebracht bij het agentschap Bloso, noch bij het departement. In illo tempore was het ondergebracht bij Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur (WVC), omdat dopingbestrijding geen element is van topsportbeleid, maar van gezondheidsbeleid. Dat functioneerde daar degelijk. Het was de toenmalige administrateur-generaal die de administratieve chef was van het dopingagentschap. Later is het overgebracht naar het departement Cultuur, Jeugd, Sport en Media. Dat is nog een zekere afstand ten opzichte van het agentschap Bloso, al is de afstand al veel korter.

Minister, ik pleit er samen met de SARC voor om de NADO op zo groot mogelijke afstand te zetten van de operationele en beleidsmatige zaken waar Sport Vlaanderen morgen voor staat. Dat hoeft niet te betekenen dat u als minister niet bevoegd zou zijn. U kunt net zo goed bevoegd zijn voor dopingcontrole als uw diensten zijn ondergebracht in een ander departement.

Ik wil ten slotte ook mijn vertrouwen uitspreken in het team van de NADO. Het zijn heel fijne mensen en ik weet dat ze indien nodig zullen vechten voor die autonomie die de WADA-code oplegt. Daar ligt mijn twijfel dus niet in. Maar een decreet maak je niet voor de tijdelijkheid, maar zeggegd voor de eeuwigheid. Wij zijn een goede leerling van de klas, want het is niet omdat wij in Vlaanderen relatief veel dopinggevallen hebben, dat we een slechte leerling zijn. Wij controleren namelijk veel meer dan andere landen, ook amateursporters en zeer kwetsbare disciplines als bodybuilding en andere fysieke disciplines waar dopinggebruik helaas nog altijd schering en inslag is. Ik kan alleen toejuichen dat dat wordt bestreden.

Collega Wynants zegt dat het WADA akkoord gaat met deze piste, maar dat kan alleen maar zijn, minister, omdat ze aan u niet twijfelen. Ik kan mij niet indenken dat het WADA een absoluut inzicht heeft in de administratieve indeling van de Vlaamse overheid en de finesses daarvan beheerst. Ik zou graag gehad hebben dat u dat beleid voortzet zoals het vandaag gevoerd wordt, maar dat het administratief elders wordt ondergebracht. Om die reden zullen wij ons bij de stemming over dit ontwerp van decreet onthouden. Dat ene punt geeft de doorslag voor de onthouding.

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Ik dank collega Wouters voor het verslag en de collega's voor de positieve reacties die er ook vandaag weer zijn geweest. Mijnheer Beenders, ik heb u ook in de commissie al bedankt voor die uitgestoken hand. Met betrekking tot het Federatiedecreet heb ik toen ook wel gezegd dat ik de procedure, zoals we nu bezig zijn, niet plots op iets langere termijn kan uitvoeren, maar we zullen zien op welke manier we daarover toch nog verder van gedachten kunnen wisselen.

Mijnheer Caron, ik ben heel blij met die grootste onderscheiding voor alles behalve de NADO. Het komt niet vaak voor dat je van de oppositie grootste onderscheiding krijgt. En over die NADO wil ik toch een paar punten opnieuw naar voren brengen, ook ter informatie van iedereen. Ten eerste bestaat de NADO vandaag uit twaalf mensen. Iedereen beseft dat je voor twaalf mensen de nodige ondersteuning moet hebben. U zegt dat ik ze elders moet onderbrengen, maar ik vind dat je ze vooral efficiënt moet onderbrengen, en de relevante informatie zit bij het agentschap Sport Vlaanderen. Daarom lijkt het mij vanzelfsprekend dat je ze ook bij Sport Vlaanderen onderbrengt.

Ten tweede zegt u dat het vandaag dan nog beter is, omdat het departement toch nog verder van de uitvoering staat. Mag ik u erop wijzen dat het

departement vandaag de NADO bevat, maar ook alle renners van Topsport Vlaanderen en ook Atletiek Vlaanderen en dat ik daar in de voorbije vijf jaar nooit kritiek op gehoord heb? Kijk de verslagen erop na, daar is nooit kritiek op geweest, net omdat men dat ook correct heeft gedaan.

Een derde punt is dat we de situatie fundamenteel verbeteren. We schrijven in het ontwerp van decreet in dat er 'Chinese walls' komen in de begroting. We zullen dat morgen in de commissie uitvoerig bespreken. In de begroting komt er een apart hoofdstuk voor het antidopingagentschap. Ook daar is men organisatorisch en financieel onafhankelijk ten opzichte van het agentschap Sport Vlaanderen. Dat was in het verleden niet het geval. Zo zaten ethisch sporten en antidoping in één geheel. Er is nu een duidelijke grens tussen het een en het andere. Dat is absoluut een verbetering.

U zegt dat u alle vertrouwen hebt in de mensen van het agentschap Sport Vlaanderen en van de NADO. Ik ben heel blij dat u ook in mij alle vertrouwen hebt. Maar u zult niet allemaal blijven, terwijl er altijd een parlement zal zijn. Als we die 'Chinese walls' decretaal inschrijven, kan het parlement dat bevragen, dat bekijken en daarover de nodige vragen stellen. Daar heb ik alle vertrouwen in.

Herman Wynants (N-VA): Mijnheer Caron, het is toch normaal dat wij in onze administratie geloven? Mijn partij staat daarachter. Wij willen dat niet blijven betuttelen. Wij geven dus ons vertrouwen aan de administratie en aan de administrateur-generaal. De hoofden van de inspectie worden toch ook door de directeur-generaal van de administratie beoordeeld? Waarom zou dit dan fout zijn?

Bart Caron (Groen): Dat is een heel goede vondst. Minister, ook wat u op het laatst zei, vond ik een heel goede vondst.

Ik herhaal dat ik vertrouwen heb in de medewerkers en de diensten. Minister, wat dat punt betreft, heb ik absoluut vertrouwen in u. Ik wil dat hardop zeggen. In de zes jaar dat u minister van Sport bent, is ons dopingbeleid een van de beste ter wereld. Daar mogen we fier op zijn. Net daarom wil ik alle eventualiteiten en fouten ter zake uitschakelen. Het enige argument waarover ik wel eens wil nadenken, is het argument van de nabijheid van de informatie. Ik ben het eens met dat belangrijke argument. Ik heb er niet voor gepleit, zoals sommigen, om van de NADO een aparte voorziening te maken. Dan wordt het helemaal moeilijk. Ik heb vertrouwen in de administrateur-generaal. Daar gaat het helemaal niet over. Het gaat in belangrijke mate over de beeldvorming die u daarmee maakt. Die wielrenners en atleten en de NADO zaten vroeger in één departement. Nu zitten ze opnieuw samen in het agentschap Sport Vlaanderen. U maakt iets meer 'Chinese walls' dan vroeger, ik weet het. 'The proof of the pudding is in the eating.' Ik zal er de volgende jaren blijven op toezien hoe dat wordt uitgevoerd. Ik hoop en ga er zelfs van uit dat het goed zal worden uitgevoerd. Desalniettemin zou een administratieve scheiding de helderheid en de beeldvorming van Vlaanderen als de beste leerling van de klas nog versterken. Daar blijf ik bij.

Minister Philippe Muyters: Mijnheer Caron, ik geef nog een ander voorbeeld. We hebben net een heel belangrijke NADO niet-'compliant' verklaard, een waar officieel, wettelijk, per taal de grenzen waren. Die waren onafhankelijk. Ze stonden apart. Daar was duidelijk beïnvloeding. Met een wetgeving ga je het dus niet doen. Het zal een parlement zijn. Het zullen onafhankelijke controles zijn die de zekerheid garanderen, maar niet dit. Daar ga ik van uit. We hebben hier die 'Chinese walls' naar voren gebracht. We zetten ze bij de informatie. Dit is het sterkste wat we kunnen doen. Het is aan ons, als regering, en vooral aan u, als parlement, om ervoor te zorgen dat we doen wat dit ontwerp van decreet voorstelt: onafhankelijkheid in de operatie en in de financiën garanderen. Ik pleit ervoor dat u uw houding nog wijzigt en toch meestemt.

Bart Caron (Groen): Minister, als ik heel boos zou zijn, zouden we tegenstemmen. Dat gaan we niet doen. We zullen ons onthouden omdat de rest sterk genoeg is. Ik wil er positief tegenover staan, maar laat me dat voorbehoud. Het is ingebed. On verra.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? *(Neen)*

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet. (Zie *Parl.St.* VI.Parl. 2015-16, nr. 545/1)

– *De artikelen 1 tot en met 30 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

VOORSTEL VAN DECREET van Lionel Bajart, Miranda Van Eetvelde en Tinne Rombouts houdende wijziging van het decreet van 20 januari 2012 houdende een vernieuwd jeugd- en kinderrechtenbeleid, wat de subsidiëring van politieke jongerenbewegingen betreft – 553 (2015-2016) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het voorstel van decreet van Lionel Bajart, Miranda Van Eetvelde en Tinne Rombouts houdende wijziging van het decreet van 20 januari 2012 houdende een vernieuwd jeugd- en kinderrechtenbeleid, wat de subsidiëring van politieke jongerenbewegingen betreft.

De algemene bespreking is geopend.

De heer De Gucht heeft het woord.

Jean-Jacques De Gucht (Open Vld): Aangezien de heer Bajart ziek is, zal ik toelichten wat dit voorstel van decreet inhoudt. We willen een verlaging van de basissubsidie voor politieke jongerenbewegingen doorvoeren. De huidige regeling laat amper toe dat we de politieke jongerenbewegingen stimuleren om meer te doen dan de vereisten voor de basissubsidie door het beperkte totaalbudget. Met dit voorstel kunnen we dat wel door meer in te zetten op het variabele budget en minder op de basissubsidie. Op die manier geven we de politieke jongerenbewegingen een incentive om meer te doen. De organisaties die dat nu al deden, zullen er daardoor beter uit komen. De jongerenbewegingen die nog niet aangemoedigd werden om beter te presteren, krijgen nu deze kans wel. Organisaties die meer presteren en extra inspanningen leveren, komen er dus beter uit. We zetten de beperkte middelen die we hebben, op die manier beter in.

De voorzitter: Mevrouw Soens heeft het woord.

Tine Soens (sp.a): Onze fractie zal zich op dit voorstel van decreet onthouden. Waar het mij het meest om te doen is, is de timing. Het voorstel van decreet zou al in werking treden op 1 januari 2016. Dat is heel erg krap, zeker omdat bij de begrotingsaanpassing van dit jaar de regels voor de politieke jongerenbewegingen nog maar net opnieuw zijn aangepast. Bovendien is er geen advies gevraagd aan de Vlaamse Jeugdraad, terwijl ze net alle jongerenbewegingen moeten verenigen, ook de politieke. Op die manier gaan we naar een situatie waarbij elke jongerenorganisatie maar apart moet aankloppen bij de bevoegde

minister of bij de meerderheidspartijen om hun belangen te verdedigen, terwijl de Vlaamse Jeugdraad net probeert om zo veel mogelijk met één stem te spreken. Om deze redenen zullen we ons onthouden.

De voorzitter: De heer Janssens heeft het woord.

Chris Janssens (Vlaams Belang): Voorzitter, mijn eerste bedenking gaat eveneens over de timing. Ik heb begrepen dat er morgen nog een overlegvergadering plaatsvindt met alle politieke jongerenbewegingen die momenteel gesubsidieerd worden en de met de directie administratie Jeugd. Onder andere staat op de agenda de bespreking van dit voorstel van decreet. Er is de voorbije maanden op regelmatige basis overleg geweest tussen de politieke jongerenverenigingen en de directie administratie Jeugd. Dat verliep in een zeer constructieve sfeer. Ik begrijp dan ook niet dat men dat overleg nu plots onderbreekt door dit voorstel van decreet goed te keuren. Men had het overleg dat constructief verliep, beter afgewacht en pas dan, na een volledige evaluatie, eventueel met een aanpassing van het decreet naar het parlement gekomen.

Een tweede bedenking is dat dit voorstel van decreet wel heel erg op maat is geschreven van de grotere partijen, met name ook de partijen van de drie indieners en toevallig de regeringspartijen. Ik heb er geen probleem mee dat er van jongerenbewegingen grote inspanningen worden gevraagd, onder andere met betrekking tot vorming, organisatie van activiteiten, het schrijven van persberichten en dergelijke meer. Integendeel, dit maakt deel uit van de essentiële werking van de politieke jongerenbewegingen. Maar zeker de kleine politieke jongerenbewegingen leveren wat dat betreft al behoorlijk wat inspanningen. Het is gemakkelijker voor de grote politieke jongerenbeweging, in casu alweer die van de drie regeringspartijen, om aan al die modules en voorwaarden te voldoen.

Onder meer wegens die ongelukkige timing en het feit dat dit vooral is geschreven op maat van de grotere politieke partijen, zijnde de regeringspartijen, zullen wij dit voorstel van decreet niet goedkeuren.

De voorzitter: Mevrouw Van Eetvelde heeft het woord.

Miranda Van Eetvelde (N-VA): Ik wil nog eens het belang van de wijziging van dit decreet onderstrepen. Dit voorstel van decreet vermindert inderdaad de vaste toelage van de politieke jongerenbeweging om meer te kunnen inzetten op die variabele toelagen. Tijdens de vorige legislatuur hebben we de ondersteuning, de subsidiëring van die politieke jongerenorganisaties geobjectiveerd als het realiseren van een minimumaantal modules. Bovendien kunnen de politieke jongerenbewegingen een variabel deel ontvangen wanneer ze bijkomende modules realiseren. Zo worden zij gestimuleerd om hun werking actief uit te bouwen.

We zien nu dat de kredieten die we ter beschikking stellen, die doelstelling wat onder druk zetten omdat de vaste toelage de budgettaire marge grotendeels opsoupeert en er dus weinig ruimte is voor het variabel gedeelte. We willen nu binnen de budgettaire kredieten de vaste toelage wat verlagen zodat we meer kunnen inzetten op het variabele gedeelte en de initiële finaliteit van het decreet wat meer in evenwicht kunnen brengen. Dit is de essentie van het decreet en het is een correcte manier van werken: organisaties belonen op basis van de geleverde prestaties.

De voorzitter: De heer Annouri heeft het woord.

Imade Annouri (Groen): De Groen-fractie volgt de logica van de meerderheid en zal dit voorstel van decreet goedkeuren. Wat er op papier staat, is goed. Het is niet onze overtuiging dat dit alleen in het voordeel van de grotere politieke jongerenorganisaties zal spelen. Namens mijn fractie wil ik wel onderstrepen dat deze manier van werken waarbij de Vlaamse Jeugdraad niet geraadpleegd is,

voor ons niet oké is. Het is een traditie dat dit wel gebeurt. We keuren dit voorstel van decreet inhoudelijk goed, maar zullen erover blijven waken dat men op een constructieve manier blijft onderhandelen met de betrokken jongeren zodat we tot een meer gedragen oplossing komen. Dat is deze keer niet gebeurd en dat mag zeker geen gewoonte worden.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? *(Neen)*

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het voorstel van decreet. (Zie *Parl.St.* VI.Parl. 2015-16, nr. 553/1)

– *De artikelen 1 tot en met 4 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet houden.

VOORSTEL VAN DECREET van Jean-Jacques De Gucht, Marius Meremans en Caroline Bastiaens houdende wijziging van artikel 173 van het Kunstendecreet van 13 december 2013 – 554 (2015-2016) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het voorstel van decreet van Jean-Jacques De Gucht, Marius Meremans en Caroline Bastiaens houdende wijziging van artikel 173 van het Kunstendecreet van 13 december 2013.

De algemene bespreking is geopend.

Mevrouw Soete, verslaggever, heeft het woord.

Ann Soete (N-VA): Op donderdag 12 november 2015 behandelde de Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media het voorstel van decreet van Jean-Jacques De Gucht, Marius Meremans en Caroline Bastiaens houdende wijziging van artikel 173 van het Kunstendecreet van 13 december 2013.

De eerste indiener, de heer De Gucht, licht toe dat het Kunstendecreet voorziet in de oprichting van een organisatie die instaat voor de relatie tussen kunstenaar en publiek en die werkt aan kunstspreiding en publieksverbreding. Aanvankelijk was het de bedoeling om deze organisatie te lanceren in het eerste jaar na de verkiezing van het Vlaams Parlement. Het voorstel van decreet zorgt voor een aanpassing van deze timing naar het tweede jaar. Kwaliteit primeert op snelheid.

In de bespreking geeft mevrouw Bastiaens aan dat het belangrijk is om een hiaat te vermijden en een coherent beleid te realiseren. Ze kijkt uit naar initiatieven van minister Sven Gatz over de kunstkoopregeling.

Mevrouw Idrissi kondigt een voorstel van decreet over de kunstkoopregeling aan en vraagt waarom de timing hier niet is gehaald. De heer De Gucht herhaalt dat het nodig is om voldoende tijd te nemen om onder meer de kunstkoopregeling op een goede manier te kunnen implementeren.

Het voorstel van decreet werd eenparig aangenomen met 14 stemmen.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? *(Neen)*

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het voorstel van decreet. (Zie *Parl.St.* VI.Parl. 2015-16, nr. 554/1)

– De artikelen 1 tot en met 3 worden zonder opmerkingen aangenomen.

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet houden.

VOORSTEL VAN DECREET van Jean-Jacques De Gucht, Marius Meremans en Caroline Bastiaens houdende wijziging van artikel 85 van het Kunstendecreet van 13 december 2013

– 555 (2015-2016) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het voorstel van decreet van Jean-Jacques De Gucht, Marius Meremans en Caroline Bastiaens houdende wijziging van artikel 85 van het Kunstendecreet van 13 december 2013.

De algemene bespreking is geopend.

Vraagt er iemand het woord? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het voorstel van decreet. (Zie *Parl.St.* VI.Parl. 2015-16, nr. 555/1)

– De artikelen 1 tot en met 3 worden zonder opmerkingen aangenomen.

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet houden.

VOORSTEL VAN DECREET van Jean-Jacques De Gucht, Marius Meremans en Caroline Bastiaens houdende wijziging van het Kunstendecreet van 13 december 2013, wat de voorwaarden van de Algemene Groepsvrijstellingsverordening betreft

– 559 (2015-2016) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het voorstel van decreet van Jean-Jacques De Gucht, Marius Meremans en Caroline Bastiaens houdende wijziging van het Kunstendecreet van 13 december 2013, wat de voorwaarden van de Algemene Groepsvrijstellingsverordening betreft.

De algemene bespreking is geopend.

Vraagt er iemand het woord? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het voorstel van decreet. (Zie *Parl.St.* VI.Parl. 2015-16, nr. 559/1)

– *De artikelen 1 tot en met 4 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet houden.

VOORSTEL VAN DECREET van Lionel Bajart, Wilfried Vandaele en Karin Brouwers houdende wijziging van artikel 166/1 en 184/1 van het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie – 560 (2015-2016) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het voorstel van decreet van Lionel Bajart, Wilfried Vandaele en Karin Brouwers houdende wijziging van artikel 166/1 en 184/1 van het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie.

De algemene bespreking is geopend.

Vraagt er iemand het woord? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het voorstel van decreet. (Zie *Parl.St.* VI.Parl. 2015-16, nr. 560/1)

– *De artikelen 1 tot en met 4 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet houden.

VOORSTEL VAN DECREET van Lionel Bajart, Wilfried Vandaele en Karin Brouwers houdende wijziging van artikel 134 en 242 van het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie – 561 (2015-2016) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het voorstel van decreet van Lionel Bajart, Wilfried Vandaele en Karin Brouwers houdende wijziging van artikel 134 en 242 van het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie.

De algemene bespreking is geopend.

Mevrouw Bastiaens heeft het woord.

Caroline Bastiaens (CD&V): Aangezien mevrouw Segers al heeft aangegeven dat ze haar opmerkingen uit de commissie zal herhalen, ga ik alleen aangeven dat dit voorstel van decreet alleen een tijdelijke verlenging is van de lopende erkenningen voor de landelijke en regionale omroepen en dat we dit doen in afwachting van een breder nieuw decreetaal kader.

De voorzitter: Mevrouw Segers heeft het woord.

Katia Segers (sp.a): Ik wil toelichten waarom de sp.a-fractie voorstander is van dit voorstel van decreet. Het schept inderdaad duidelijkheid voor de vele spelers in het hele radioveld over het moment van indiening, en over het tijdstip waarop de nieuwe frequenties van de FM-band zullen worden geveild. Vooral willen wij de minister oproepen om de tijd die hij nu koopt, te gebruiken om heel grondig na te denken over de hertekening van het radiolandschap en te zorgen voor een duurzaam en toekomstgericht radiolandschap.

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

Bart Caron (Groen): Ik sluit me aan bij de vorige opmerking, met die aanvulling dat het eigenlijk het tweede uitstel is. In de vorige meerderheid heeft men onder impuls van de zeer gedenkwaardige collega Carl Decaluwe al eens een eerste uitstel afgesproken. Het duidt vooral op de complexiteit van wat hier ter tafel ligt.

Ik pleit ervoor, ook bij de minister, zijn kabinet en administratie en bij alle betrokkenen, om dit werk zeer secuur te doen. Zoals ik heb gezegd in de commissie: "Het radiolandschap in Vlaanderen is een verwilderd park geworden met een zeer lage biodiversiteit." Het is dus erg belangrijk om na te denken over welk soort radio we willen: commerciële radio, communityradio, studentenradio, eigen initiatieven, het inschakelen van het internet en DAB+, de FM-band enzovoort. Het is belangrijk om dat te doen, liefst zeer breed gedragen, na een grondige discussie, dat is zeer belangrijk, maar het zeker niet nog een derde keer uit te stellen.

Dit uitstel creëert ten minste duidelijkheid voor een nieuwe termijn. Er is tijd om het grondig te doen, en daarom gaan we het steunen.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? *(Nee)*

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het voorstel van decreet. *(Zie Parl.St. VI.Parl. 2015-16, nr. 561/1)*

– De artikelen 1 tot en met 4 worden zonder opmerkingen aangenomen.

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet houden.

MEDEDELING VAN DE VOORZITTER

De voorzitter: Collega's, mag ik nog even uw aandacht vragen voor de maatregelen in verband met terreurdreiging niveau 4. Ik vraag u om de onderrichtingen die via het intranet zijn gegeven, allemaal na te leven. We hebben de deuren van dit gebouw gesloten. Er is maar één ingang: op huisnummer 86. Er zijn ook afspraken gemaakt over de toegang tot de ondergrondse parking en over de post, maar daar hebt u minder mee te maken. Mensen die niet aangemeld zijn, worden niet meer binnengelaten in de garage. Dat is een veiligheidsmaatregel.

Ik wil vragen dat iedereen zo veel mogelijk zijn badge draagt. U denkt misschien dat iedereen u kent, en dat is ook zo voor de volksvertegenwoordigers, maar we hebben toch ook een voorbeeldfunctie. Voor de MP is het niet altijd goed in te schatten wie deel uitmaakt van de parlementaire gemeenschap, omdat er nogal

wat verloop is bij het politiek personeel. Ik bedoel niet de volksvertegenwoordigers, maar het personeel. Daarom nogmaals een warme oproep om de aangekondigde maatregelen maximaal na te leven. Het is niet in mijn belang, maar in dat van u.

ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met het samenwerkingsakkoord van 15 mei 2014 tussen de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap en de Duitstalige Gemeenschap over de toetreding tot het Uitgebreid gedeeltelijk akkoord over sport (EPAS), ingevoerd door de resolutie van de Raad van Europa van 11 mei 2007, zoals gewijzigd op 13 oktober 2010

– 534 (2015-2016) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet.

Stemming nr. 1

Ziehier het resultaat:

114 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
114 leden hebben ja geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

ONTWERP VAN DECREET tot wijziging van diverse decreten, wat betreft de integratie van de beleidsondersteunende opdracht inzake sport in het agentschap Sport Vlaanderen, en tot wijziging van het Antidopingdecreet van 25 mei 2012

– 545 (2015-2016) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet.

Stemming nr. 2

Ziehier het resultaat:

114 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
104 leden hebben ja geantwoord;
10 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

VOORSTEL VAN DECREET van Lionel Bajart, Miranda Van Eetvelde en Tinne Rombouts houdende wijziging van het decreet van 20 januari 2012 houdende een vernieuwd jeugd- en kinderrechtenbeleid, wat de subsidiëring van politieke jongerenbewegingen betreft

– 553 (2015-2016) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet.

Stemming nr. 3

Ziehier het resultaat:

120 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
98 leden hebben ja geantwoord;
5 leden hebben neen geantwoord;
17 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het voorstel van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

VOORSTEL VAN DECREET van Jean-Jacques De Gucht, Marius Meremans en Caroline Bastiaens houdende wijziging van artikel 173 van het Kunstendecreet van 13 december 2013 – 554 (2015-2016) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet.

Stemming nr. 4

Ziehier het resultaat:

120 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
120 leden hebben ja geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het voorstel van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

VOORSTEL VAN DECREET van Jean-Jacques De Gucht, Marius Meremans en Caroline Bastiaens houdende wijziging van artikel 85 van het Kunstendecreet van 13 december 2013 – 555 (2015-2016) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet.

Stemming nr. 5

Ziehier het resultaat:

120 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
120 leden hebben ja geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het voorstel van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

VOORSTEL VAN DECREET van Jean-Jacques De Gucht, Marius Meremans en Caroline Bastiaens houdende wijziging van het Kunstendecreet van 13 december 2013, wat de voorwaarden van de Algemene Groepsvrijstellingsverordening betreft
– 559 (2015-2016) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet.

Stemming nr. 6

Ziehier het resultaat:

120 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
120 leden hebben ja geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het voorstel van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

VOORSTEL VAN DECREET van Lionel Bajart, Wilfried Vandaele en Karin Brouwers houdende wijziging van artikel 166/1 en 184/1 van het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie
– 560 (2015-2016) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet.

Stemming nr. 7

Ziehier het resultaat:

117 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
117 leden hebben ja geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het voorstel van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

VOORSTEL VAN DECREET van Lionel Bajart, Wilfried Vandaele en Karin Brouwers houdende wijziging van artikel 134 en 242 van het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie
– 561 (2015-2016) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet.

Stemming nr. 8

Ziehier het resultaat:

120 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
120 leden hebben ja geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het voorstel van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, hiermee zijn we aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

We komen opnieuw bijeen op woensdag 2 december 2015 om 10.30 uur en 14 uur. Om 10.30 uur vindt een huldezitting plaats voor de heren Kris Van Dijck, Marino Keulen en minister-president Geert Bourgeois voor hun twintigjarig mandaat als volksvertegenwoordiger en minister. (*Applaus*)

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 17.21 uur.*

BIJLAGEN

Aanwezigheden**Aanwezig**

Imade Annouri, Björn Anseeuw, Caroline Bastiaens, Rob Beenders, Jan Bertels, Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Ann Brusseel, Bart Caron, Vera Celis, Lode Ceyssens, An Christiaens, Sonja Claes, Griet Coppé, Cathy Coudyser, Caroline Croo, Rik Daems, Johan Danen, Koen Daniëls, Sabine de Bethune, Piet De Bruyn, Mathias De Clercq, Herman De Croo, Jean-Jacques De Gucht, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Ingeborg De Meulemeester, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Ortwin Depoortere, Jenne De Potter, Annick De Ridder, Jo De Ro, Gwenny De Vroe, Matthias Diependaele, Bart Dochy, Michel Doomst, Jan Durnez, Jelle Engelbosch, Martine Fournier, Cindy Franssen, Caroline Gennez, Danielle Godderis-T'Jonck, Andries Gryffroy, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Jan Hofkens, Yamila Idrissi, Vera Jans, Chris Janssens, Sofie Joosen, Ward Kennes, Marino Keulen, Yasmine Kherbache, Kathleen Krekels, Renaat Landuyt, Jos Lantmeeters, Ingrid Lieten, Bert Maertens, Lieve Maes, Marius Meremans, Elisabeth Meuleman, An Moerenhout, Bart Nevens, Katrien Partyka, Lorin Parys, Lydia Peeters, Peter Persyn, Jan Peumans, Ingrid Pira, Joris Poschet, Grete Remen, Els Robeyns, Tinne Rombouts, Axel Ronse, Gwendolyn Rutten, Björn Rzoska, Freya Saeys, Hermes Sanctorum-Vandevoorde, Willem-Frederik Schiltz, Katrien Schryvers, Katia Segers, Willy Segers, Stefaan Sintobin, Nadia Sminate, Tine Soens, Ann Soete, Bart Somers, Valerie Taeldeman, Martine Taelman, Emmily Talpe, Bruno Tobback, Güler Turan, Wouter Vanbesien, Ludo Van Campenhout, Wilfried Vandaele, Steve Vandenberghe, Freya Van den Bossche, Elke Van den Brandt, Joris Vandenbroucke, Koen Van den Heuvel, Francesco Vanderjeugd, Anke Van dermeersch, Tine van der Vloet, Kris Van Dijck, Miranda Van Eetvelde, Jan Van Esbroeck, Christian Van Eyken, Tom Van Grieken, Karl Vanlouwe, Bart Van Malderen, Paul Van Miert, Karim Van Overmeire, Peter Van Rompuy, Mercedes Van Volcem, Manuela Van Werde, Sabine Vermeulen, Johan Verstreken, Peter Wouters, Herman Wynants.

Afwezig met kennisgeving

Lionel Bajart, Guy D'haeseleer, Michèle Hostekint, Lies Jans: gezondheidsredenen.

Individuele stemmingen Vlaamse Volksvertegenwoordigers**Stemming nr.1:****JA-stemmen:**

Imade Annouri, Björn Anseeuw, Caroline Bastiaens, Rob Beenders, Jan Bertels, Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Ann Brusseel, Bart Caron, Vera Celis, Lode Ceyssens, An Christiaens, Sonja Claes, Griet Coppé, Cathy Coudyser, Caroline Croo, Rik Daems, Johan Danen, Koen Daniëls, Sabine de Bethune, Piet De Bruyn, Mathias De Clercq, Herman De Croo, Jean-Jacques De Gucht, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Ingeborg De Meulemeester, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Jenne De Potter, Jo De Ro, Gwenny De Vroe, Ortwin Depoortere, Matthias Diependaele, Bart Dochy, Michel Doomst, Jan Durnez, Jelle Engelbosch, Martine Fournier, Cindy Franssen, Caroline Gennez, Danielle Godderis-T'Jonck, Andries Gryffroy, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Jan Hofkens, Yamila Idrissi, Vera Jans, Chris Janssens, Sofie Joosen, Ward Kennes, Marino Keulen, Yasmine Kherbache, Kathleen Krekels, Renaat Landuyt, Jos Lantmeeters, Ingrid Lieten, Lieve Maes, Marius Meremans, Elisabeth Meuleman, An Moerenhout, Bart Nevens, Katrien Partyka, Lorin Parys, Lydia Peeters, Peter Persyn, Jan Peumans, Ingrid Pira, Joris Poschet, Grete Remen, Els Robeyns, Tinne Rombouts, Axel Ronse, Gwendolyn Rutten, Björn Rzoska, Freya Saeys, Hermes Sanctorum-

Vandevoorde, Willem-Frederik Schiltz, Katrien Schryvers, Katia Segers, Willy Segers, Stefaan Sintobin, Tine Soens, Ann Soete, Bart Somers, Valerie Taeldeman, Martine Taelman, Emmily Talpe, Bruno Tobback, Güler Turan, Ludo Van Campenhout, Freya Van den Bossche, Elke Van den Brandt, Koen Van den Heuvel, Tine van der Vloet, Anke Van dermeersch, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Tom Van Grieken, Bart Van Malderen, Paul Van Miert, Karim Van Overmeire, Peter Van Rompuy, Mercedes Van Volcem, Manuela Van Werde, Wouter Vanbesien, Wilfried Vandaele, Steve Vandenberghe, Joris Vandenbroucke, Francesco Vanderjeugd, Sabine Vermeulen, Johan Verstreken, Peter Wouters, Herman Wynants

Stemming nr.2:

JA-stemmen:

Björn Anseeuw, Caroline Bastiaens, Rob Beenders, Jan Bertels, Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Ann Brusseel, Vera Celis, Lode Ceyssens, An Christiaens, Sonja Claes, Griet Coppé, Cathy Coudyser, Caroline Croo, Rik Daems, Koen Daniëls, Sabine de Bethune, Piet De Bruyn, Mathias De Clercq, Herman De Croo, Jean-Jacques De Gucht, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Ingeborg De Meulemeester, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Jenne De Potter, Jo De Ro, Gwenny De Vroe, Ortwin Depoortere, Matthias Diependaele, Bart Dochy, Michel Doomst, Jan Durnez, Jelle Engelbosch, Martine Fournier, Cindy Franssen, Caroline Gennez, Danielle Godderis-T'Jonck, Andries Gryffroy, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Jan Hofkens, Yamila Idrissi, Vera Jans, Chris Janssens, Sofie Joosen, Ward Kennes, Marino Keulen, Yasmine Kherbache, Kathleen Krekels, Renaat Landuyt, Jos Lantmeeters, Ingrid Lieten, Lieve Maes, Marius Meremans, Bart Nevens, Katrien Partyka, Lorin Parys, Lydia Peeters, Peter Persyn, Jan Peumans, Joris Poschet, Grete Remen, Els Robeyns, Tinne Rombouts, Axel Ronse, Gwendolyn Rutten, Freya Saeys, Willem-Frederik Schiltz, Katrien Schryvers, Katia Segers, Willy Segers, Stefaan Sintobin, Tine Soens, Ann Soete, Bart Somers, Valerie Taeldeman, Martine Taelman, Emmily Talpe, Bruno Tobback, Güler Turan, Ludo Van Campenhout, Freya Van den Bossche, Koen Van den Heuvel, Tine van der Vloet, Anke Van dermeersch, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Tom Van Grieken, Bart Van Malderen, Paul Van Miert, Karim Van Overmeire, Peter Van Rompuy, Mercedes Van Volcem, Manuela Van Werde, Wilfried Vandaele, Steve Vandenberghe, Joris Vandenbroucke, Francesco Vanderjeugd, Sabine Vermeulen, Johan Verstreken, Peter Wouters, Herman Wynants

ONTHOUDINGEN:

Imade Annouri, Bart Caron, Johan Danen, Elisabeth Meuleman, An Moerenhout, Ingrid Pira, Björn Rzoska, Hermes Sanctorum-Vandevoorde, Elke Van den Brandt, Wouter Vanbesien

Stemming nr.3:

JA-stemmen:

Imade Annouri, Björn Anseeuw, Caroline Bastiaens, Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Ann Brusseel, Bart Caron, Vera Celis, Lode Ceyssens, An Christiaens, Sonja Claes, Griet Coppé, Cathy Coudyser, Caroline Croo, Rik Daems, Johan Danen, Koen Daniëls, Sabine de Bethune, Piet De Bruyn, Mathias De Clercq, Herman De Croo, Jean-Jacques De Gucht, Dirk de Kort, Ingeborg De Meulemeester, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Jenne De Potter, Annick De Ridder, Jo De Ro, Gwenny De Vroe, Matthias Diependaele, Bart Dochy, Michel Doomst, Jan Durnez, Jelle Engelbosch, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Andries Gryffroy, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Jan

Hofkens, Vera Jans, Sofie Joosen, Ward Kennes, Marino Keulen, Kathleen Krekels, Jos Lantmeeters, Bert Maertens, Lieve Maes, Marius Meremans, Elisabeth Meuleman, An Moerenhout, Bart Nevens, Katrien Partyka, Lorin Parys, Lydia Peeters, Peter Persyn, Jan Peumans, Ingrid Pira, Joris Poschet, Grete Remen, Tinne Rombouts, Axel Ronse, Gwendolyn Rutten, Björn Rzoska, Freya Saeys, Hermes Sanctorum-Vandevoorde, Willem-Frederik Schiltz, Katrien Schryvers, Willy Segers, Nadia Sminate, Ann Soete, Bart Somers, Valerie Taeldeman, Martine Taelman, Emmily Talpe, Ludo Van Campenhout, Elke Van den Brandt, Koen Van den Heuvel, Tine van der Vloet, Kris Van Dijck, Miranda Van Eetvelde, Jan Van Esbroeck, Christian Van Eyken, Paul Van Miert, Karim Van Overmeire, Peter Van Rompuy, Mercedes Van Volcem, Manuela Van Werde, Wouter Vanbesien, Wilfried Vandaele, Francesco Vanderjeugd, Karl Vanlouwe, Sabine Vermeulen, Johan Verstreken, Peter Wouters, Herman Wynants

NEEN-stemmen:

Ortwin Depoortere, Chris Janssens, Stefaan Sintobin, Anke Van dermeersch, Tom Van Grieken

ONTHOUDINGEN:

Rob Beenders, Jan Bertels, Kurt De Loor, Caroline Gennez, Yamila Idrissi, Yasmine Kherbache, Renaat Landuyt, Ingrid Lieten, Els Robeyns, Katia Segers, Tine Soens, Bruno Tobback, Güler Turan, Freya Van den Bossche, Bart Van Malderen, Steve Vandenberghe, Joris Vandenbroucke

Stemming nr.4:

JA-stemmen:

Imade Annouri, Björn Anseeuw, Caroline Bastiaens, Rob Beenders, Jan Bertels, Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Ann Brusseel, Bart Caron, Vera Celis, Lode Ceyssens, An Christiaens, Sonja Claes, Griet Coppé, Cathy Coudyser, Caroline Croo, Rik Daems, Johan Danen, Koen Daniëls, Sabine de Bethune, Piet De Bruyn, Mathias De Clercq, Herman De Croo, Jean-Jacques De Gucht, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Ingeborg De Meulemeester, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Jenne De Potter, Annick De Ridder, Jo De Ro, Gwenny De Vroe, Ortwin Depoortere, Matthias Diependaele, Bart Dochy, Michel Doomst, Jan Durnez, Jelle Engelbosch, Martine Fournier, Cindy Franssen, Caroline Gennez, Danielle Godderis-T'Jonck, Andries Gryffroy, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Jan Hofkens, Yamila Idrissi, Vera Jans, Chris Janssens, Sofie Joosen, Ward Kennes, Marino Keulen, Yasmine Kherbache, Kathleen Krekels, Renaat Landuyt, Jos Lantmeeters, Ingrid Lieten, Bert Maertens, Lieve Maes, Marius Meremans, Elisabeth Meuleman, An Moerenhout, Bart Nevens, Katrien Partyka, Lorin Parys, Lydia Peeters, Peter Persyn, Jan Peumans, Ingrid Pira, Joris Poschet, Grete Remen, Els Robeyns, Tinne Rombouts, Axel Ronse, Gwendolyn Rutten, Björn Rzoska, Freya Saeys, Hermes Sanctorum-Vandevoorde, Willem-Frederik Schiltz, Katrien Schryvers, Katia Segers, Willy Segers, Stefaan Sintobin, Nadia Sminate, Tine Soens, Ann Soete, Bart Somers, Valerie Taeldeman, Martine Taelman, Emmily Talpe, Bruno Tobback, Güler Turan, Ludo Van Campenhout, Freya Van den Bossche, Elke Van den Brandt, Koen Van den Heuvel, Tine van der Vloet, Anke Van dermeersch, Kris Van Dijck, Miranda Van Eetvelde, Jan Van Esbroeck, Christian Van Eyken, Tom Van Grieken, Bart Van Malderen, Paul Van Miert, Karim Van Overmeire, Peter Van Rompuy, Mercedes Van Volcem, Manuela Van Werde, Wouter Vanbesien, Wilfried Vandaele, Steve Vandenberghe, Joris Vandenbroucke, Francesco Vanderjeugd, Karl Vanlouwe, Sabine Vermeulen, Johan Verstreken, Peter Wouters, Herman Wynants

Stemming nr.5:

JA-stemmen:

Imade Annouri, Björn Anseeuw, Caroline Bastiaens, Rob Beenders, Jan Bertels, Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Ann Brusseel, Bart Caron, Vera Celis, Lode Ceyssens, An Christiaens, Sonja Claes, Griet Coppé, Cathy Coudyser, Caroline Croo, Rik Daems, Johan Danen, Koen Daniëls, Sabine de Bethune, Piet De Bruyn, Mathias De Clercq, Herman De Croo, Jean-Jacques De Gucht, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Ingeborg De Meulemeester, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Jenne De Potter, Annick De Ridder, Jo De Ro, Gwenny De Vroe, Ortwin Depoortere, Matthias Diependaele, Bart Dochy, Michel Doomst, Jan Durnez, Jelle Engelbosch, Martine Fournier, Cindy Franssen, Caroline Gennez, Danielle Godderis-T'Jonck, Andries Gryffroy, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Jan Hofkens, Yamila Idrissi, Vera Jans, Chris Janssens, Sofie Joosen, Ward Kennes, Marino Keulen, Yasmine Kherbache, Kathleen Krekels, Renaat Landuyt, Jos Lantmeeters, Ingrid Lieten, Bert Maertens, Lieve Maes, Marius Meremans, Elisabeth Meuleman, An Moerenhout, Bart Nevens, Katrien Partyka, Lorin Parys, Lydia Peeters, Peter Persyn, Jan Peumans, Ingrid Pira, Joris Poschet, Grete Remen, Els Robeyns, Tinne Rombouts, Axel Ronse, Gwendolyn Rutten, Björn Rzoska, Freya Saeys, Hermes Sanctorum-Vandevoorde, Willem-Frederik Schiltz, Katrien Schryvers, Katia Segers, Willy Segers, Stefaan Sintobin, Nadia Sminate, Tine Soens, Ann Soete, Bart Somers, Valerie Taeldeman, Martine Taelman, Emmily Talpe, Bruno Tobback, Güler Turan, Ludo Van Campenhout, Freya Van den Bossche, Elke Van den Brandt, Koen Van den Heuvel, Tine van der Vloet, Anke Van dermeersch, Kris Van Dijck, Miranda Van Eetvelde, Jan Van Esbroeck, Christian Van Eyken, Tom Van Grieken, Bart Van Malderen, Paul Van Miert, Karim Van Overmeire, Peter Van Rompuy, Mercedes Van Volcem, Manuela Van Werde, Wouter Vanbesien, Wilfried Vandaele, Steve Vandenbergh, Joris Vandenbroucke, Francesco Vanderjeugd, Karl Vanlouwe, Sabine Vermeulen, Johan Verstreken, Peter Wouters, Herman Wynants

Stemming nr.6:

JA-stemmen:

Imade Annouri, Björn Anseeuw, Caroline Bastiaens, Rob Beenders, Jan Bertels, Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Ann Brusseel, Bart Caron, Vera Celis, Lode Ceyssens, An Christiaens, Sonja Claes, Griet Coppé, Cathy Coudyser, Caroline Croo, Rik Daems, Johan Danen, Koen Daniëls, Sabine de Bethune, Piet De Bruyn, Mathias De Clercq, Herman De Croo, Jean-Jacques De Gucht, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Ingeborg De Meulemeester, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Jenne De Potter, Annick De Ridder, Jo De Ro, Gwenny De Vroe, Ortwin Depoortere, Matthias Diependaele, Bart Dochy, Michel Doomst, Jan Durnez, Jelle Engelbosch, Martine Fournier, Cindy Franssen, Caroline Gennez, Danielle Godderis-T'Jonck, Andries Gryffroy, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Jan Hofkens, Yamila Idrissi, Vera Jans, Chris Janssens, Sofie Joosen, Ward Kennes, Marino Keulen, Yasmine Kherbache, Kathleen Krekels, Renaat Landuyt, Jos Lantmeeters, Ingrid Lieten, Bert Maertens, Lieve Maes, Marius Meremans, Elisabeth Meuleman, An Moerenhout, Bart Nevens, Katrien Partyka, Lorin Parys, Lydia Peeters, Peter Persyn, Jan Peumans, Ingrid Pira, Joris Poschet, Grete Remen, Els Robeyns, Tinne Rombouts, Axel Ronse, Gwendolyn Rutten, Björn Rzoska, Freya Saeys, Hermes Sanctorum-Vandevoorde, Willem-Frederik Schiltz, Katrien Schryvers, Katia Segers, Willy Segers, Stefaan Sintobin, Nadia Sminate, Tine Soens, Ann Soete, Bart Somers, Valerie Taeldeman, Martine Taelman, Emmily Talpe, Bruno Tobback, Güler Turan, Ludo Van Campenhout, Freya Van den Bossche, Elke Van den Brandt, Koen Van den Heuvel, Tine van der Vloet, Anke Van dermeersch, Kris Van Dijck, Miranda Van Eetvelde, Jan Van Esbroeck,

Christian Van Eyken, Tom Van Grieken, Bart Van Malderen, Paul Van Miert, Karim Van Overmeire, Peter Van Rompuy, Mercedes Van Volcem, Manuela Van Werde, Wouter Vanbesien, Wilfried Vandaele, Steve Vandenberghe, Joris Vandenbroucke, Francesco Vanderjeugd, Karl Vanlouwe, Sabine Vermeulen, Johan Verstreken, Peter Wouters, Herman Wynants

Stemming nr.7:

JA-stemmen:

Imade Annouri, Björn Anseeuw, Caroline Bastiaens, Rob Beenders, Jan Bertels, Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Ann Brusseel, Bart Caron, Vera Celis, Lode Ceyssens, An Christiaens, Sonja Claes, Griet Coppé, Cathy Coudyser, Caroline Croo, Rik Daems, Johan Danen, Koen Daniëls, Sabine de Bethune, Piet De Bruyn, Mathias De Clercq, Herman De Croo, Jean-Jacques De Gucht, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Ingeborg De Meulemeester, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Jenne De Potter, Annick De Ridder, Jo De Ro, Gwenny De Vroe, Ortwin Depoortere, Matthias Diependaele, Bart Dochy, Michel Doomst, Jan Durnez, Jelle Engelbosch, Martine Fournier, Cindy Franssen, Caroline Gennez, Danielle Godderis-T'Jonck, Andries Gryffroy, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Jan Hofkens, Yamila Idrissi, Chris Janssens, Sofie Joosen, Ward Kennes, Marino Keulen, Yasmine Kherbache, Kathleen Krekels, Renaat Landuyt, Jos Lantmeeters, Ingrid Lieten, Bert Maertens, Lieve Maes, Marius Meremans, Elisabeth Meuleman, An Moerenhout, Bart Nevens, Katrien Partyka, Lorin Parys, Lydia Peeters, Peter Persyn, Jan Peumans, Ingrid Pira, Joris Poschet, Grete Remen, Els Robeyns, Tinne Rombouts, Axel Ronse, Gwendolyn Rutten, Björn Rzoska, Freya Saeys, Hermes Sanctorum-Vandevoorde, Willem-Frederik Schiltz, Katrien Schryvers, Katia Segers, Willy Segers, Stefaan Sintobin, Nadia Sminate, Tine Soens, Bart Somers, Valerie Taeldeman, Martine Taelman, Emmily Talpe, Bruno Tobback, Güler Turan, Ludo Van Campenhout, Freya Van den Bossche, Elke Van den Brandt, Koen Van den Heuvel, Tine van der Vloet, Anke Van dermeersch, Kris Van Dijck, Miranda Van Eetvelde, Jan Van Esbroeck, Christian Van Eyken, Tom Van Grieken, Bart Van Malderen, Paul Van Miert, Karim Van Overmeire, Peter Van Rompuy, Mercedes Van Volcem, Manuela Van Werde, Wouter Vanbesien, Wilfried Vandaele, Steve Vandenberghe, Joris Vandenbroucke, Francesco Vanderjeugd, Sabine Vermeulen, Johan Verstreken, Peter Wouters, Herman Wynants

Stemming nr.8:

JA-stemmen:

Imade Annouri, Björn Anseeuw, Caroline Bastiaens, Rob Beenders, Jan Bertels, Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Ann Brusseel, Bart Caron, Vera Celis, Lode Ceyssens, An Christiaens, Sonja Claes, Griet Coppé, Cathy Coudyser, Caroline Croo, Rik Daems, Johan Danen, Koen Daniëls, Sabine de Bethune, Piet De Bruyn, Mathias De Clercq, Herman De Croo, Jean-Jacques De Gucht, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Ingeborg De Meulemeester, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Jenne De Potter, Annick De Ridder, Jo De Ro, Gwenny De Vroe, Ortwin Depoortere, Matthias Diependaele, Bart Dochy, Michel Doomst, Jan Durnez, Jelle Engelbosch, Martine Fournier, Cindy Franssen, Caroline Gennez, Danielle Godderis-T'Jonck, Andries Gryffroy, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Jan Hofkens, Yamila Idrissi, Vera Jans, Chris Janssens, Sofie Joosen, Ward Kennes, Marino Keulen, Yasmine Kherbache, Kathleen Krekels, Renaat Landuyt, Jos Lantmeeters, Ingrid Lieten, Bert Maertens, Lieve Maes, Marius Meremans, Elisabeth Meuleman, An Moerenhout, Bart Nevens, Katrien Partyka, Lorin Parys, Lydia Peeters, Peter Persyn, Jan Peumans, Ingrid Pira, Joris Poschet, Grete Remen, Els Robeyns, Tinne Rombouts, Axel Ronse, Gwendolyn Rutten, Björn Rzoska, Freya Saeys, Hermes Sanctorum-Vandevoorde, Willem-Frederik Schiltz,

Katrien Schryvers, Katia Segers, Willy Segers, Stefaan Sintobin, Nadia Sminate, Tine Soens, Ann Soete, Bart Somers, Valerie Taeldeman, Martine Taelman, Emmily Talpe, Bruno Tobback, Güler Turan, Ludo Van Campenhout, Freya Van den Bossche, Elke Van den Brandt, Koen Van den Heuvel, Tine van der Vloet, Anke Van dermeersch, Kris Van Dijck, Miranda Van Eetvelde, Jan Van Esbroeck, Christian Van Eyken, Tom Van Grieken, Bart Van Malderen, Paul Van Miert, Karim Van Overmeire, Peter Van Rompuy, Mercedes Van Volcem, Manuela Van Werde, Wouter Vanbesien, Wilfried Vandaele, Steve Vandenberghe, Joris Vandenbroucke, Francesco Vanderjeugd, Karl Vanlouwe, Sabine Vermeulen, Johan Verstreken, Peter Wouters, Herman Wynants